

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL X, NR. 107

Julie - august 2008

DESPRE SCHIMBĂRI ȘI PARTEA INFERNALĂ A NESCHIMBĂRII

Din toamnă, programul "Lapte și corn" ar putea deveni "Miere, lapte și corn". Mai clar? Recent a fost aprobat Proiectul de Ordonanță privind modificarea și completarea Legii nr. 509/2006 privind acordarea mierii de albine ca supliment nutritiv pentru gălilele preșcolare și voinicii din clasele I-IV. Ați reținut? Proiect, deci se mai discută. Conform respectivului document viața în grădinițe și gimnazii va deveni dulce ca mierea. Câtă miere se va îngurgita? 60 grame săptămânal, de copil. Se speră ca acest supliment să fie un motiv în plus de a veni la școală pentru kinerii din familii dezorganizate. Că directorii de școli și primarii nu prea sînt în temă cu mierea, nu ne miră. Vestea e caldă, de ultimă oră. Ce spun circotașii? Răutăți. Ce mare brînză, întrebă ei? Ce, pe vremea comunistilor nu s-a dat untură de pește la ținci? Nu s-au dat burse elevilor fruntași? Propagandă, nene! Vin alegerile parlamentare. Candidații la fotolii se doresc văzuți, cunoscuți, televizați, pomeniți. De unde atîta dragoste pentru școală, un sector "neproductiv", neglijat de toate regimurile politice și în epoca de aur, și în epoca de tranziție.

În noul an școlar, elevii vor sta mai puțin la școală: 4-5 ore-puștăni de gimnaziu, 5-6 ore-liceenii. Orarul școlii va fi gîndit altcum, după idei mai aerisite. În orar nu vor mai apărea două ore consecutive la mate sau română. Săptămînal se vor da doar două teze. Luni și vineri nu se mai programează lucrări de control. Din rațiuni pedagogice, ora de sport nu va mai fi ultima în orar.

Desenul trebuie să beneficieze de lumină naturală. Profii de religie cer elevilor să aibă Biblie, să poată lucra independent. Și profesorii "orchestră" vor dispărea din peisaj. Ne referim la suplinitorii necalificați, nepoatele și nepoții inspectorilor școlari. Ai care pretind că Ștefan cel Mare a fost un fustangiu oarecare, Tudor Vladimirescu un oltean zgîrcit și Eminescu "cadavrul din debara" (după Patapievic). Ai care pretind că limba română e bună de folosit numai la înjurături. Un lucru e cert: sistemul de învățămînt românesc îmbătrînește vizibil. Tinerii dascăli nu sînt atrași de cei 700-800 lei lunar oferiți de MECT. Partea infernală de proastă e că statul nu e îngrijorat deloc de situația actuală a școlii. O consideră strălucită, europeană.

Alte schimbări anunțate? După 15 septembrie, învățăceii vor trebui să renunțe la mîncărurile fast-food, comercializate la du-ghelele din curtea școlii. Nu sînt semnalate schimbări în privința barurilor și cîrciumilor care se sprijină pe școli. Mai zilele trecute, un prosper lider de partid, candidat la parlamentarele din toamnă, era foarte îngrijorat de situația elevilor din zonele sinistrate. Solicita Ministerului Educației să aloce fonduri pentru familiile lovite de puhoai. Cere Inspectoratului Școlar și directorilor de școli să găsească soluții pentru ca elevii loviți de nenorociri să beneficieze de gratuități. Implicarea politicianului în sprijinirea materială a elevilor sinistrați? Zero! El a sprijinit acțiunea... idealic. Nu ajunge?

Dumitru RUSU

"Pentru un sistem educațional mai bun"

■ Dialog cu Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului Liber din Învățământ Neamț

-Domnule Gabriel Ploscă, este de așteptat un sprijin din partea sindicatului pentru cei afectați de inundațiile din această vară?

- Acest sprijin va veni. Vă dați seama că nu ne puteam călca în picioare cu autoritățile. La începutul lunii septembrie vom evalua pagubele. Trebuie subliniat faptul că noi ne sprijinim membrii noștri de sindicat. Cei care au avut de suferit de pe urma inundațiilor vor primi un sprijin și din partea

sindicatului. Nu pot să vă precizez exact în ce cuantum va fi acesta. Este evident că ajutoarele vor fi diferențiate în funcție de pagubele pe care le-a suferit fiecare gospodărie.

-Inundațiile prezintă un risc ridicat pentru apariția bolilor. Chiar dacă nu în acest context, Ministerul Sănătății a emis unele norme privind învățămîntul, care au stîrnit controverse.

- Ne surprinde în primul rînd că nu am fost consultați. Aceste norme, deși supuse dezbaterii publice, trebuiau să fie analizate alături de cei care sînt implicați în această activitate în mod direct. Nu s-a făcut acest lucru. Nu este o mare surpriză, că și în alte dăți s-a procedat la fel. În contextul unei reforme reale trebuia

revizuit și acest program școlar. Elevii noștri sînt supra-încărcați. Temerea este că unii dintre colegi ar putea rămîne cu norme incomplete. Nu cred că se va întîmpla acest lucru. Vom găsi soluții pentru a rezolva această situație. Lucrurile în favoarea învățămîntului trebuie stabilite cu toți actorii stabiliți în actul de învățămînt. Nu este corect să vină domnul ministru al Sănătății să dea dispoziții. Trebuie să stăm toți de vorbă, discutăm. Sindicatul Liber din Învățămînt nu va fi niciodată împotriva unor revizuirii ale programului școlar care să aibă efecte bune asupra sistemului de învățămînt, asupra elevilor și sănătății acestora.

- Poate că aceste norme nu sînt tocmai de blamat. Problema este că ele pot fi

aplicate în foarte puține școli. Avem, în continuare, unități de învățămînt care nu primesc autorizație sanitară de funcționare din cauză că nu au apă potabilă curentă. Aceste norme nu vor ridica noi probleme?

- Ca de obicei, se pune căruța înaintea cailor. Cînd vrem să facem lucruri bune nu trebuie să ne grăbim. Dar așa este la noi. Sindicatul din învățămînt este de acord cu toate propunerile bune. De multe ori, chiar sindicatul nostru a venit cu propuneri care vizau optimizarea condițiilor pentru profesori și elevi. Vrem să avem copii sănătoși, acest aspect este cel mai important.

A consemnat Marius GHEGHICI

SPERANȚE DE LA FEDERAȚIA SINDICATELOR

La Conferința Județeană din 20 iunie 2008, printre liderii marcanți a participat și domnul Aurel Cornea - președintele Federației.

Din cuvîntul domniei sale am înțeles cîteva lucruri esențiale privind activitatea sindicală, aspecte pe care voi încerca să vi le transmit și dvs., cititori ai revistei APOSTOLUL.

1) Domnia sa a precizat că este momentul cînd sindicaliștii din Învățămînt trec printr-o perioadă cînd se face bilanțul realizărilor și nerealizărilor din cei 5 ani de la Conferința anterioară, iar în funcție de aceste aspecte se vor stabili obiectivele în plan profesional și social pentru următoarea perioadă. De asemenea, F.S.L.I., în ultima perioadă a ridicat probleme foarte serioase Guvernului, în special problema referitoare la majorările salariale ale cadrelor didactice.

2) De asemenea, s-a menționat de domnul președinte Aurel Cornea și faptul că F.S.L.I. a fost de nenumărate ori în litigiu cu Ministerul Educației și l-a acționat în judecată, aspect ce s-a întîmplat și în județul Neamț, privind revendicarea unor drepturi salariale ale cadrelor didactice. Instanțele judecătorești au dat cîștig de cauză în problemele ridicate, doar că aceste procese sînt de durată.

3) Referitor la Conferința

Județeană Neamț, domnul Aurel Cornea a precizat rolul pe care îl are Conferința pentru a face o analiză clară, urmînd ca de aici să se stabilească obiectivele pentru perioada următoare. Un obiectiv esențial ar fi abordarea cu mai multă aplicație privind calitatea procesului de învățămînt și perfecționarea cadrelor didactice, intenția de a pune un accent mai mare pe perfecționarea în plan sindical, vizînd în primul rînd formarea de noi lideri sindicali precum și instruirea practică.

4) Nu lipsit de importanță este faptul că se va avea în vedere diversificarea formelor de luptă sindicală. Se va urmări să se găsească cele mai bune modalități pentru a obține o serie de drepturi legitime, reglementate de Legea Învățămîntului și Statutul personalului didactic.

5) Nu în ultimul rînd, cadrele didactice trebuie să știe și să cunoască faptul că F.S.L.I.- cei din conducerea Federației și a Confederației vor fi mereu atenți la semnalele liderilor din teritoriu, că vor avea în vedere "să fie mereu pe fază", să sensibilizeze Guvernul și guvernarea, pentru soluționarea tuturor cererilor cadrelor didactice și că se vor lupta pentru rezolvarea și obținerea acelor condiții minime pentru desfășurarea unui proces de învățămînt din ce în ce mai performant.

Prof. Valerian PERCĂ

Happening artistic la Piatra Neamț

În prima jumătate a lunii (4 - 14 august), 35 elevi cu vârste cuprinse între 11 și 18 ani au participat la Tabăra de vară în limba franceză de la Colegiul Național "Petru Rareș". Ediția I a Școlii de vacanță a devenit realitate. Ideea profesoarei Cristina Grigori a fost îmbrățișată, pe lîngă colegi (Alina Baluș, Carmen Bourceanu, Carmen Buruiană, Mihai Botez, Elena Brașoveanu, Viorel Buruiană ș.a.) și de cele două asociații binecunoscute: "Le Roannais - Piatra Neamț" și "Piatra Neamț - Roanne". Dar ceea ce a atras entuziasmul în acest tip special de evaluare, diferită de modalitățile tradiționale, a fost intrarea în joc (la figurat, dar și la propriu) a copiilor, îndrumați de formatorii francezi.

"Cel mai important (spune eleva Adina Iftimie, participantă la acest excurs) este să-l înțelegi pe

celălalt, să-l accepți alături de tine. Bucuria a fost în centrul acestui exercițiu de voință, de echilibru. Am înțeles că avem aceleași drepturi, dar și aceleași responsabilități. Iar jocul a dispersat tensiunile. De aceea, în ciuda atîtor deosebiri - am fost o echipă."

Spectacolul final "On est différents, on se ressemble" a fost unul cu totul neobișnuit. Interpretările (scene și scenete de teatru, joc de mimă, recital de poezie, cîntece acompaniate de sunete de chitară rece, jocuri sportive, dans - pe scenă, dar și în aer liber) au fost organizate într-un happening artistic original: o creație tematică desfășurată pe mai multe spații. Toate acestea au fost posibile datorită entuziasmului copiilor, care s-au înțeles de minune cu cele două prietene venite din Franța: Emilie Pissaruk și Maude Riamon (numite, în termeni pedagogici, formatori). (Red.)

CONFERINȚA JUDEȚEANĂ A S.L.L.I.C. NEAMȚ

DECIZIILE CONFERINȚEI JUDEȚENE

Joi, 26 iunie 2008 a avut loc prima ședință a Consiliului Județean Neamț a Sindicatului Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare. După cum v-am informat, Conferința a validat și aprobat activitatea vechiului consiliu, a ales noul Consiliu Județean, iar în cadrul primei ședințe, membrii Consiliului Județean au fost repartizați pe departamente în următoarea componență:

I. Departamentul organizatoric și al managementului sindical:

- 1) **Armencea Adrian** - prof. Șc. nr. 1 Piatra Neamț - Responsabil;
- 2) **Luchian Dumitru** - prof. Școala Agapia;
- 3) **Birgăoanu Daniela** - educatoare Șc. Gherăiești;
- 4) **Timofta Constantin** - învățător Școala Bălțătești;
- 5) **Smeu Daniela** - educatoare Grădinița nr. 6 Roman;
- 6) **Chiriac Liliana** - educatoare Școala Secuieni.

II. Departamentul de consultanță sindicală și formare profesională:

- 1) **Alexandru Steluța** - educatoare Grădinița "Veronica Filip", Piatra Neamț;
- 2) **Ciubotaru Vasile** - prof. Școala Girov;
- 3) **Cojocaru Vasile** - prof. Colegiul Național "Ștefan cel Mare" Tg. Neamț;
- 4) **Boguş Verona** - învățătoare Școala Roznov.

III. Departamentul proiecte, programe, parteneriate:

- 1) **Corlățeanu Mircea** - prof. Colegiul Transportul P. Neamț - Responsabil;
- 2) **Murariu Ciprian** - prof. Colegiul Tehnic "Ion Creangă" Tg. Neamț;
- 3) **Păduraru Iulian** - prof. Liceul Teoretic Săbăoani;
- 4) **Nicolae Livia** - prof. Colegiul "Gheorghe Cartianu", Piatra Neamț;
- 5) **Ștefănescu Gabriela** - prof. S.A.M. Rediu.

IV. Departamentul imagine și informare:

- 1) **Percă Valerian** - prof. Liceul cu Program Sportiv Roman - Responsabil;
- 2) **Vamanu Vasile** - prof. L.P.S. Piatra Neamț;
- 3) **Ionescu Dan Constantin** - prof. Șc. nr. 3 Piatra Neamț;
- 4) **Giurgică Petrică** - învățător Școala Barticești;
- 5) **Gorea Ana** - învățătoare Școala Păstrăveni;
- 6) **Moise Marcela** - secretară Școala de Artă Roman.

Biroul Operativ al Sindicatului Învățământ a fost ales în următoarea componență:

- 1) **Gabriel Ploscă** - președinte;
- 2) **Grigore Gabriela** - secretar general;
- 3) **Florescu Florin** - vicepreședinte- lider zona Piatra Neamț;
- 4) **Andronic Ion** - vicepreședinte- lider zona Tg. Neamț;
- 5) **Minodora Lemnaru** - vicepreședinte- lider zona Roman.

CONFERINȚA JUDEȚEANĂ A SINDICATULUI LUCRĂTORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CERCETARE NEAMȚ

In ziua de 10 iunie 2008 s-a desfășurat la Văratec- Tîrgu Neamț- Conferința Județeană a S.L.L.I.C.- Neamț. Sindicatul învățămîntului nemțean numără în prezent 8132 membri și este un sindicat puternic la nivelul județului. Dintre membrii de sindicat, delegația care a participat la Conferința Județeană a numărat un număr de 211, iar prezenți au fost 184, Conferința fiind statutară.

La Conferința Județeană au participat din partea Confederației Sindicatelor Democratice din România, domnul Iacob Baciu- președintele Confederației și domnul Nicolae Crețu- vicepreședintele Confederației.

Din partea F.S.L.I., a participat domnul Aurel Cornea- președintele Federației, domnul primvicepreședinte Simion Stîncescu și Secretarul General al Federației, domnul Marian Liviu Pop.

Programul Conferinței județene, propus și aprobat în plen, a cuprins:

- Raportul prezentat de Biroul Operativ al Sindicatului Învățământ și Cercetare;
- Raportul Comisiei de Cenzori;
- Prezentarea și aprobarea modificărilor Statutului;
- Alegerea membrilor Comisiei Județene și a Biroului Operativ al Sindicatului Învățământ;
- Adoptarea Rezoluției Conferinței Județene.

Din discuțiile participanților am înțeles că se dorește o diversificare a activității sindicale, a transferului din sfera salarială și revendicativă spre o activitate profesional- educativă de perfecționare și cercetare.

La nivel județean se dorește un dialog concret și constructiv cu Inspectoratul Școlar pe tema reorganizării activității filialelor societăților științifice, a implicării mai accentuate a sindicatului în activitățile culturale și științifice ale școlilor din localitățile județului Neamț.

VACANȚA... ÎN FAȚA APELOR

Desigur că la apariția acestor rînduri, cele ce s-au întîmplat la sfîrșitul lunii iulie în localitățile Adjudeni, Tămășeni, Rotunda, Buruienești, vor fi doar amintiri. Pentru unii! Dar nu și pentru elevii din comunitățile respective.

Am fost martor la evenimentele din zilele lui Cuptor din aceste sate, urmărind și privirile elevilor care erau în vacanța de vară. Cu ceva timp înainte îi văzusem bucurîndu-se de zilele vacanței: erau prin fața porților strînși cite 9- 10- rîzînd, glumînd; alții se bucurau de plimbările pe care le făceau pe biciclete; alții stăteau și povesteau așteptînd poate... să înceapă școala.

Dar odată cu revărsarea Siretului, grijile au început și pentru ei. Trecînd și spre o comună din jud. Iași- Răchiteni- am văzut cum elevii ajutau la înălțarea digurilor, cărînd mii de saci de nisip. Nu minimalizăm intervenția autorităților locale, a cetățenilor din comunele Doljestei, Tămășeni, Luța, Buruienești, Rotunda - dar și elevii din clasele mai mari au

dat un ajutor substanțial celor care au avut nevoie de ei.

În localitatea Buruienești, una din cele mai grav afectate de inundații, te întîmpină un peisaj sinistru. În dreptul fiecărei porți, oamenii au scos ceea ce au mai putut salva de furia apelor. Piese de mobilă, haine, acoperțuri- toate erau adunate în dreptul fiecărei case, fie la spălat, fie la uscat, oamenii fiind disperati că au pierdut agoniseala de o viață.

Aceeași situație era și în satul Rotunda. Oamenii și copiii evacuați, cu lacrimi în ochi, cu lucrurile la poarta casei, oameni neputincioși în fața dezastrului care le-a dărîmat casele.

Ceea ce m-a impresionat a fost ceea ce am văzut în satul Luța, comuna S a g n a . O a m e n i i priveau cu groază apa care nu mai avea mult și depășea digul. Mai multe familii și-au dat animalele în grija copiilor de

vîrstă școlară iar ei și-au făcut un cort și-au stat cîteva zile pe un cîmp din afara satului, spre Roman.

S-au perindat prin aceste localități miniștri, secretari de stat, însuși președintele României- dar stau și mă întreb dacă elevii din Rotunda, Buruienești, Răchiteni, Adjudeni vor putea să-și pregătească temele în locuințele modulare, pentru familiile care au rămas fără case, acum cînd avem doar foarte puțin pînă începe școala.

Oare cum îl putem ajuta pe Ioan Lucaci din Buruienești

care spunea cu tristețe: "Casa mea s-a dărîmat în urma inundațiilor iar de acum voi locui cu familia într-una din aceste case modulare. Sîntem șapte membri, eu, soția și cei cinci copii. Noi nu avem nici un venit în afară de alocația copiilor, deci nu am cum să ridic o altă casă. Putem să-i ajutăm, eu și copiii, pe cei care ar avea cum să ne construiască casa". E un strigăt, dar nu de disperare ci de ajutor.

Mai putem vorbi de o vacanță a unor elevi din aceste comunități?

**A consemnat
Valerian PERCĂ**

LECȚIA DE ISTORIE ▶ LECȚIA DE ISTORIE ▶ LECȚIA DE ISTORIE ▶

Motto

"Morții nu mor în cîiasul cînd coboară în mormînt, ci numai atunci cînd coboară în uitare" (N. Iorga)

Duminică 22 iunie 2008, locuitorii comunei Bălțătești au comemorat eroii ce au fost înmormîntați în cimitirul comunei, morți în luptele de apărare a acestei zone.

Să ne întorcem mai întii, cu mîntea, la vara fierbinte a anului 1944.

Atunci, Bălțăteștii era înțesat cu trupe române și germane; aici se aflau numeroase depozite de armament, muniții și alimente, numeroase brutării și bucătării de companie, în casa învățătorului Aurel Vasiliu- plecat cu familia în refugiu- era instalat

COMEMORAREA EROILOR LA BĂLȚĂTEȘTI

Statul major al corpului 7 de Armată. Prin punctul sanitar din Băi treceau foarte mulți răniți. Din nefericire, 51 dintre ei au decedat acolo. Autoritățile militare le-au confecționat sicrie și cruci și i-au îngropat creștinește în cimitirul comunei.

Notarul de atunci, Ion Timofte, ne-a lăsat lista cu numele și prenumele, anul nasterii, gradul militar, unitatea militară din care a făcut parte și data decedului, ba și o schiță ce indica locul unde fiecare a fost înmormîntat.

Paul Munteanu, fiul primarului de atunci, își amintește că odată a fost înmormîntat un grup de circa 12 ostași în frunte cu căpitanul lor. Cu această ocazie au fost trase trei salve de foc. Marița Bălțătescu își amintește că învățătorul clasei ei- Ion Carp, a găsit lîngă gardul Băilor cadavrul unui ostaș. L-a confecționat sicriu și cruce și cu un preot militar l-au îngropat; cu acel prilej, elevii clasei au intonat Imnul eroilor. Învățătoare atunci în Bălțătești, d-na prof. Mihăilescu a relatat într-o comunicare cum preotul paroh Gavril Enăchescu- plecat în refugiu- a aflat că fiul său Vasile, rănit pe front, a decedat și a fost înmormîntat- ca și ceilalți 50 de ostași- în cimitirul comunei. Cu greu a reușit să revină în localitate și, deși era noapte, și-a dez-

gropat feciorul, l-a spălat cu lacrimile sale toată noaptea și spre ziua l-a reîngropat, pentru a-și petrece în tihnă somnul de veci.

Au trecut de atunci 64 ani, micile cruci din lemn au putrezit, înscrisurile de pe ele s-au șters și oamenii din comună, necunoscînd semnificația lor, le-au îndepărat și și-au îngropat în acele locuri propriile lor rude.

Impresionați de drama mormintelor celor 51 de eroi, împreună cu noul primar, col. (r) Ioan Mihăilă, am hotărît să le cinstim memoria, cu care ocazie a fost sfințită o placă de marmură albă, pe care au fost încrustate numele acelor eroi. Apoi placa a fost fixată pe monumentul eroilor aflat în cimitir, alături de aceea pe care sînt încrustate numele eroilor din comună. "De acum și

ei sînt socotiți eroi ai comunei noastre, căci prin lupta lor eroică și jertfa lor supremă, tăvălugul de foc al războiului nu a trecut și peste comuna noastră, care ar fi lăsat în urma lui scrum și lacrimi"- a declarat domnul primar.

La parastas a asistat un număr impresionant de mare de oameni din localitate și cei veniți la tratament la Băi. Un grup de elevi, conduși de dl. învățător Ion Stache, a intonat Imnul eroilor și a recitat poezii dedicate eroilor.

După parastas, în Căminul cultural a avut loc un simpozion științific dedicat celor 51 de eroi. În desfășurarea lui, cel mai emoționant a fost cuvîntul prof. univ. dr. Emilian Macovei, fratele mai mic al eroului Vasile Macoveiciuc.

**Prof. Ludovica și
Victor TĂNĂSESCU**

(continuare în pag. 3)

PROFESORUL UNIVERSITAR VASILE POSTOLICĂ NE-A REPREZENTAT LA AMSTERDAM

Între 14 - 18 Iulie s-a desfășurat la Amsterdam, The Netherlands (Olanda), The 5-th European Congress of Mathematics (Al 5-lea Congres European de Matematică). Răspunzând invitației oficiale adresate de președintele comitetului de organizare, profesorul universitar doctor în matematică André Ran (foto), VU University, Amsterdam, concitadinul nostru, profesorul universitar, doctor în științe matematice, Vasile Postolică a fost prezent la această remarcabilă manifestare științifică internațională.

■ **Domnule profesor, vă rugăm să precizați principalele coordonate ale Congresului.**

Vasile Postolică: Permiteți-mi, vă rog, să exprim mai întâi, nemărginita recunoștință tuturor celor care m-au susținut. Invitația oficială am primit-o pe data de 22 aprilie, 2008. Din acel moment, am efectuat, numai prin eforturi proprii, toate demersurile pentru realizarea raportului științific și găsirea fondurilor necesare unei participări onorabile, deoarece mediul universitar nu a acordat nici un leu.

■ **Concret, sponsorii dumneavoastră cu ce se aleg dintr-o astfel de susținere ?**

V.P.: Nu e vorba de susținerea mea, ci a României. Dumnealor examinează valoarea, o apreciază și decid. Totdeauna am mers cu rugăciunea permanentă la DUMNEZEU, pentru sănătatea dumnealor și a celor dragi, efectuată de monumente ale spiritualității românești. Apoi, prin faptul că se implică în performanța științifică, esențială pentru progresul oricărei națiuni; expunerea activității firmelor pe care le conduc, în astfel de contexte științifice internaționale, nu este deloc neglijabilă pentru evoluția ulterioară.

■ **Cred că într-o asemenea conjunctură științifică de amploare, dialogul este esențial. A existat, la Amsterdam, un dialog real?**

V. P.: Componenta indispensabilă oricărei forme de comunicare apreciată astfel constă în capacitatea cognitivă specifică a părților implicate, cu asumarea consecințelor responsabile. Ce ai în minte și în suflet nu-ți poate lua nimeni, cu

teme hamiltoniene hiperbolice, grafuri și matroizi, hipoelipticitate, analiză pe grupuri și inegalități funcționale, modificări interpretate și prelucrate matematic în sistemele celulare, matematică aplicată în finanțe, operatori cvasi - periodici, metode teoretice de reprezentare ale cuantificării, teoria căilor accidentale, structuri singulare în procesele variaționale, probleme spectrale

Amsterdam?

V.P.: Amsterdam-ul, un oraș cu aproximativ 674.000 de locuitori, întemeiat pe râul Amster acum 16 secole și avându-l pe Sfântul Nicolae drept protector s-a dovedit a fi o gazdă veritabilă. De fapt, ceea ce numim uzual Olanda reprezintă numai două dintre cele 12 regiuni care alcătuiesc regatul cu numele de The Netherlands (ținuturi sub nivelul mării). Reședința obișnuită a actualei regine este la Haga, la Amsterdam revenind numai pentru unele întâlniri oficiale. Vegetația este superbă, protejată în permanență, iar ciclismul este un cult, pentru traversarea pe bicicletă a Amsterdamului fiind necesare doar 40 de minute. Un argument în acest sens, dar și un instructiv exemplu pentru noi, românii, este faptul că părinții nu-și conduc copiii la școală cu mașina în drumul către serviciu; chiar dacă ploaie le spun: « nimeni n-a murit de mersul pe bicicletă prin ploaie »! Și astfel îi determină să-și asume responsabilitățile potrivite vârstei.

■ **Dumneavoastră cu ce v-ați prezentat la această reuniune științifică?**

V.P.: Participarea mea la acest congres a vizat realizarea următoarelor obiective științifice: expunerea raportului științific intitulat "The Romanian Mathematics Education Now" (Educația prin Matematică în România astăzi) în Secțiunea "Mathematical Education and Popularisation", documentare și schimb de publicații recente privind cercetarea științifică fundamentală și aplicativă necesară și actualizării cursurilor pentru studenți, respectiv perfecționării metodico-științifice a colegilor din învățământul preuniversitar, descrierea unor firme importante care m-au susținut și oferirea organizatorilor a unor CD-uri respectiv albume bilingve, de cultură, despre România și implicit despre județul Neamț.

■ **Vă felicit și vă mulțumesc.**

A consemnat Mircea ZAHARIA

excepția lui DUMNEZEU, unanim recunoscut ca unica forță care guvernează Universul. Întâi, pentru că generează și controlează în totalitate viața, sub toate formele, consecințele și implicațiile, fapt imposibil de realizat altfel, confirmat și de toate experimentele mondiale efectuate până acum. Față de DUMNEZEU, fiecare popor se manifestă conform educației tradiționale imprimate de înaintași transmisă urmașilor săi.

■ **Revenind la Congres, vă rog să ne oferiți detalii despre această reuniune științifică de excepție.**

V. P.: La Congres, au fost prezente peste 1000 de participanți din aproape toate țările europene și nu numai. S-au abordat domenii științifice semnificative: evoluție variațională, algebră cu aplicații în optimizare, aplicații ale geometriei necomutative, topologie algebrică aplicată, combinatorica problemelor dificile, rețele diverse, structuri discrete din geometrie și topologie, teoria lui Galois și metode explicite, atractori globali în si-

și spațiile Hilbert ale funcțiilor întregi, teorie spectrală, aproximații pentru soluțiile ecuațiilor diferențiale stochastice, logică, algebră, analiză matematică, teoria numerelor și aplicații, geometrie algebrică respectiv complexă, topologie, grupuri Lie, operatori algebrici și analiză funcțională, sisteme dinamice, fizică matematică, combinatorică, implicații recente ale matematicii în informatică, analiză numerică și tehnici computaționale, teoria controlului și optimizare, aplicații ale matematicii în științe și cotidian, educația prin matematică și popularizare. De asemenea s-au implicat și cele mai importante edituri respectiv societăți științifice din domeniul matematicii: Springer-Verlag, Elsevier Royal Society Publishing, Birkhäuser Verlag, Cambridge University Press, Princeton University Press, Oxford University Press, World Scientific, Algorithms Group, Pearson Education Limited, The American Mathematical Society.

■ **Și care e atmosfera în**

PERFECTIONARE PRIN CURSURI EUROPENE

În perioada 21 - 26.04.2008 am participat la un curs de perfecționare continuă în cadrul programului Comenius- Modalități individuale- stagii generale cu finanțare de la Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Cursul s-a desfășurat în Granada- Spania și au mai participat profesori din Franța, Belgia, Italia și Spania.

Participarea mea la curs mi-a oferit o deschidere mai largă spre civilizația și cultura europeană.

Pe durata celor 6 zile, cursul a vizat o pregătire teoretică asigurată zilnic prin participarea la conferințele susținute de echipa internațională de proiect, cit și o pregătire practică, prin participarea efectivă la atelierul de creație din grădinile Granadei.

Activitatea a avut 3 dimensiuni:
- O dimensiune teoretică "Grădina"- privită ca loc de formare culturală și interculturală; "Este locul unde se conjugă apa, cerul, pământul, sunetul, cuvintele, timpul, mitul", pentru a cita doar câteva din elementele patrimoniale. De aceea trebuie ca acest patrimoniu cultural să fie plasat în mijlocul unor didactici pluridisciplinare.

- O dimensiune practică- pentru că am avut ocazia de a lucra efectiv în atelierul de lucru în Grădina Alhambra, Grădina Botanică din Granada, la Carmen de los Martires. Am avut privilegiul să descopăr multitudinea, bogăția elementelor de origine islamică ce dau notă de originalitate zonei.

- O dimensiune socio- culturală concretizată în excursiile tematice în Grădina Botanică, la Ierbarul de la Universitatea Granada, în Grădina Carmen de los Martires.

Acest curs mi-a oferit prilejul de a descoperi noi metode de învățare, noi moduri de abordare a temei patrimoniului natural european.

Am avut ocazia să cunosc mulți profesori din alte țări cu care am schimbat impresii și experiențe în domeniul grădinilor publice.

Prof. Zina ZAHARIA
Liceul cu Program Sportiv Roman

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

Muntele Ceahlău, despre care s-a afirmat că ar fi atît de vestit ca și Olimpul, Pindul sau Pelias (Dimitrie Cantemir) și care a fost considerat „rege între coastele munților care-i alcătuiesc o cingătoare ca o pază de cinste” (Alecu Russo), a constituit, de-a lungul secolelor, prilej de spaimă și de admirație, de inspirație pentru călătorul atras de maiestatea sa, dar și de amplă cercetare științifică, încît noi cei de astăzi dispunem de o bibliotecă beletristică și documentară, cum nu mai avem despre mulți munți.

lulian Săndulache, născuți, la Grințies, în imediata apropiere a masivului, doresc să-l încadreze „în coordonatele unei monografii scrise de oameni care cunosc și iubesc acest munte”.

Bogăția surselor științifice (peste trei sute de note și aproximativ patruzeci de repere bibliografice) ne îndreptățește să calificăm această carte ca pe una deosebit de interesantă pentru informația conținută, o carte care demonstrează capacitatea de selectare și sinteză, acribia și priceperea autorilor de a face din demersul lor un lucru util cercetătorului științific, dar și simplului călător pornit să cucerească înălțimile pline de legendă și de frumusețe. Acestuia din urmă, dacă vrea să cunoască Ceahlăul, în toată marea și splendoarea lui, autorii îi recomandă: „trebuie să te avînti pe cărările sale, dar nu parcurgînd un traseu întins pînă la

Semnal editorial: UN NOU ÎNDEMN LA DRUMETIE

cabană”, ci așteptînd „răsăritul, să te bucuri de-un apus, deasupra Călimanilor, să vezi stîncile cu forme ciudate, care au dat naștere legendelor, să cunoști florile, vietățile, oamenii.” Și, parcă, pentru a convinge și mai mult, cartea prezintă locurile, oamenii și citirile, din cele mai vechi timpuri, pe baza dovezilor arheologice, a documentelor de arhivă, precum și pe baza observațiilor proprii, toate însoțite de imagini grăitoare, realizate impecabil după fotografii de epocă, din colecțiile ing. Viorel Nicolau, prof. Constantin Panțiru, cit și

recent realizate de cei doi autori și de Augustin Andronic și Constantin Andraș.

Aproape nimic nu este uitat din tot ceea ce s-a plămuit în creația noastră populară sau cultă, și nici din unele mărturii ale călătorilor străini despre oamenii trăitori în această parte a Moldovei, cea „de sub munte”.

Trebuie să menționăm că semnatarul cărții nu și-au propus o simplă antologare a literaturii despre Muntele Ceahlău, ci au preluat critic tot ceea ce au avut la dispoziție, fără a avea complexe în fața unor autori, cînd au constatat că

aceștia au exagerat (cazul lui Gheorghe Asachi, ale cărui note de călătorie, „în ciuda unor inexactități, exagerări și naivități, se constituie într-un prim îndrumător turistic al muntelui”), sau au scris, „se pare, doar din cele auzite de la alții”, ca Dimitrie Cantemir.

Cartea se încheie cu un

îndemn adresat potențialului turist care va avea în mînă această carte: „Fii curios, turistule de pe Ceahlău! Deranjează cu întrebările tale pe toți cei care îți pot fi de folos în cercetarea ta de cunoaștere, de înțelegere.”

Constantin TOMȘA

COMEMORAREA EROILOR

(urmăre din pag. 2)

Profund impresionată, asistența a întrerupt în câteva rînduri cuvîntul profesorului cu aplauze și lacrimi.

După simpozion, profesorul, însoțit de fiul său, o cumnată, de doi nepoți și de preotul M. Bizubac au urcat la cimitirul din deal, au luat de pe mormîntul lui Vasile o cupă de pămînt, preotul l-a sfințit și au plecat cu el să-l presoare pe mormîntul mamei lor din comuna Dărmănești- județul Suceava.

Eroi, dormiți în pace! În tainicul mormînt. /Oriunde ați fi, o țară/ Vă plînge la mormînt. (N. IORGA)

O floare de munte ÎNVĂȚĂTOAREA MARIA ROMANESCU

In anul 1904, noiembrie 12, în satul Lețești (Fărcășeni) din comuna Hangu, județul Neamț s-a născut unul dintre cei 12 copii ai familiei Simion și Ecaterina Fărcășanu, Maria.

Tatăl său, un bun crescător de animale, era și căraș. Cu un car de boi transporta mărfuri de la Piatra Neamț pentru negustorii de la Hangu și Ceahlău. Mama, Ecaterina (născută Herlea) s-a îngrijit de copii.

Cele cinci clase primare le face la Hangu între 1912- 1917, iar în 1917, intră ca bursieră la Școala Normală Pregătitoare din Hangu. Din 1919- 1923 urmează cursurile Școlii Normale de Învățători din Piatra Neamț.

Ca învățătoare își începe activitatea la Școala Primară din Coroiu (astăzi, Petru Vodă) din comuna Poiana Teiului (pe atunci Călugăreni), timp de doi ani. Între 1925- 1928 o găsim ca învățătoare la școala din centrul comunei Hangu.

În anul 1928 se căsătorește cu învățătorul Vasile Țifescu, director al școlii din Dreptu, comuna Poiana Teiului. Împreună au dat viață fiului, Dragomir. În anul 1930, a decedat Vasile Țifescu, iar peste ani, în 1935, Maria se recăsătorește cu învățătorul Constantin Romanescu (care provenea din familia preotului Alexandru Romanescu din satul Grințieșul Mare, comuna Grințieș, județul Neamț).

Datorită muncii depuse de cei doi dascăli, Maria și Constantin Romanescu, școala din Dreptu va fi recunoscută ca model pentru toată Valea Muntelui. Învățătoarea Maria Romanescu a obținut pentru meritele sale gradele didactice: definitiv, gradul II, gradul I și gradul superior, care însă după anul 1950 au fost anulate de comuniști. În timpul războiului, Maria a fost și directoare a școlii, "Costică" fiind plecat pe front. Existența școlii Dreptu se datorează și strădaniilor învățătoarei Maria Romanescu. Nici învățătorul Constantin Romanescu, un vestit vânător, nu reușea să realizeze naturalizări de păsări și animale fără ajutorul soției sale.

Învățătoarea Maria Romanescu a fost contemporană cu toți regii, patriarhii și dictatorii României. Nu a fost înregistrată politic. Ea vine din vremurile când "cuvântul era cuvânt, când învățătorul era respectat de săteni, când "opinca era sus".

Când a împlinit 100 de ani, la Școala Dreptu, prin strădania directorului școlii- prof. Vasile Ancuța "floarea de munte"- înv. Maria Romanescu a fost omagiată. Timp de 36 de ani fusese cadru didactic al școlii (1928- 1964). O viață de om, pînă s-a pensionat în 1964, a fost o prietenă a sătenilor, a elevilor săi.

Fiul domniei sale, inginerul geofizician, Dragomir Romanescu, este doctor în științe geografice aplicate, autorul a peste 40 de lucrări științifice publicate în țară și străinătate, expert geofizician, profesor universitar, apreciat cu ordine și medalii românești și străine.

Școala din Dreptu poartă numele învățătorului Constantin Romanescu. Era firesc să fie acceptat numele de "Școala Gimnazială cu cl. I- VIII, Maria și Constantin Romanescu".

În aceste momente, cuvintele nu ajung pentru a aprecia trecerea prin viață a celei care este învățătoarea Maria Romanescu, acum în al 104 an al vieții.

La mulți și fericiți ani, distinsă Doamnă învățătoare, Maria Romanescu!

Prof. Dorel I. RUSU
Topolicești- P. Teiului

Tommaso Campanella: O VIAȚĂ PENTRU O UTOPIE

Despre istoria Reformei și Contrareformei catolice s-a scris mult, păreri istoricilor fiind împărțite. În lucrarea Istorie a filosofiei occidentale, Bertrand Russell scria că Reforma și Contrareforma au reprezentat răzvrătirea națiunilor mai puțin civilizate împotriva dominației intelectuale a Italiei. Reforma a fost teologică, dar și politică, pe cînd Contrareforma s-a manifestat numai împotriva libertății intelectuale și morale.

Născut în anul 1568, în localitatea Stilo din Calabria (Italia), într-o familie modestă, Campanella devine un faimos orator polemist. Intră în ordinul călugărilor dominicani și va fi influențat de ideile filosofiei naturaliste ale lui Bernardini Telesio despre experiență și observație. A fost contemporan cu Galileo Galilei și bun prieten cu Giordano Bruno. Considera că gîndirea trebuie să fie liberă și în comuniune cu natura.

După numeroase peregrinări prin Italia, se întoarce în Calabria unde inițiază, în anul 1599, o conjurație împotriva spaniolilor ce ocupaseră regiunea. Dorea eliminarea exploatarei și instaurarea unei societăți egale

și libere. Acuzat că participă la o revoltă împotriva Bisericii este torturat apoi condamnat la 27 ani de închisoare. A fost chinat 40 de ore prin metoda „estrapada”. Permanent a scris versuri și proză răspîndind manuscrise prin închisoare, ținînd astfel treze conștiințele condamnaților. În poezia sa răsună accentele de durere ale arestatului torturat, dar conștient de înalta sa misiune. Deviza sa „non tacebo” (nu voi tăcea) s-a impus ca simbol al întregii sale vieți.

Eliberat, după ce făcuse douăzeci și șapte de ani de temniță, din care opt în condiții de nedescris, a plecat la Paris unde mai studiază o serie de lucrări și se întâlnește cu marele filozof francez Pierre Gassendi. Moare în anul 1639, fără a reuși să-și tipărească ediția completă a operelor sale.

Filosofia sa constă într-un amestec de misticism și materialism. Se observă sufletul agitat și chinuit de torturi. Susține că rostul filosofiei este de a studia științele naturii, la baza lor stînd logica și matematica. În principala sa lucrare *Civitas solis** (Cetatea Soarelui), apărută în anul 1602 cînd era în închisoare, desființează proprietatea privată, familia individuală și religia. Statul trebuie să fie condus de oameni învățați, societatea

bazîndu-se pe munca generală a tuturor membrilor ei. Scopul statului este de a elimina sărăcia prin ridicarea culturală a cetățenilor.

Scrisă sub forma unui dialog dintre un iohanit și un genovez, *Cetatea soarelui* poartă urmele disputelor teologice, științifice și politice. E perioada în care statul papal era sprijinit în acțiunile sale de către puterea seculară spaniolă. Autorul și-a imaginat un stat ideal unde toată lumea muncește eliminîndu-se sărăcia și nedreptatea socială. Rămîne drept un erou neînvins, care s-a ridicat purtînd noul mesaj al luptei revoluționare.

Cazul Campanella constituie o problemă psihologică, crezul și idealul omului în marea renovare sau reformare a societății, mult anunțată în decursul timpului. Campanella face parte din acele spirite ale Renașterii ce formaseră elita intelectuală, a fost profund legate de catolicism, dar a deviat de la linia ideologică a lui. Timpul lui Campanella nu este doar al Contrareformei, ci și al nașterii științei, *Cetatea soarelui* și *poeziile filosofice* ale sale reprezentînd chintesenta frămîntărilor unei conștiințe ce privește spre modernitate.

* *Cetatea soarelui* - Tommaso Campanella, Editura Humanitas, București, 2006

Exercițiul didactic în ora de religie

Metoda exercițiului didactic constă în efectuarea conștientă și repetată a anumitor acțiuni și operații în vederea consolidării unor cunoștințe și aplicarea lor în practică. Termenul provine din latinescul „exercitium”, care înseamnă practică, exercițiu. Exercițiul presupune o serie de acțiuni ce se repetă determinînd apariția unor componente acționale automatizate ale elevilor. Pe lîngă formarea și consolidarea deprinderilor, exercițiul realizează și alte sarcini: adîncirea înțelegerii acțiunilor, a teoriilor învățate, consolidarea cunoștințelor însușite, dezvoltarea operațiilor mintale, prevenirea uitării, evitarea confuziilor, dezvoltarea unor trăsături morale.

În funcție de mai multe criterii, putem clasifica exercițiul astfel:

- a) după funcțiile îndeplinite:

exerciții introductive, de bază, de consolidare, operatorii, structurale;

b) după numărul participanților: exerciții individuale, de echipă, colective;

c) în funcție de gradul de intervenție al cadrului didactic: exerciții dirijate, semidirijate, autodirijate, combinate;

d) după obiectele de studiu: exerciții matematice, gramaticale, literare, artistice, morale, sportive.

În cadrul orelor de religie, putem aplica exercițiul moral, care e considerat drept o metodă specifică educației religioase, menită să fixeze actele de comportament moral - creștin sub formă de obiceiuri (obișnuințe, deprinderi etc.). Pentru aceasta, profesorul va ști că în munca sa de educator al elevilor, trebuie să solicite comportamente pentru ca ei să ajungă la deprinderi moral - religioase. Din acest punct de vedere trebuie cunoscut faptul că, exercițiul are ca obiect comportamentul practic al elevului, conduita efectivă a acestuia.

Educatorul va arăta elevilor cum să execute anumite acte, gesturi liturgice și să le solicite exersarea în realizarea corectă a lor. Cînd intră sau trec pe lîngă o biserică, trebuie să știe cum să facă semnul crucii, unde să se închine, cum să se comporte cu

persoanele mai în vîrstă etc. Prin asemenea preocupări, de a face educație morală pe cale de exercițiu, formăm și conduita morală a elevilor. Obișnuindu-i să respecte valorile sacre ale Bisericii, profesorul cîștigă iubirea acelor elevi față de Dumnezeu.

Exercițiul trebuie să fie și o metodă de autoeducație. De aceea, preotul trebuie să dea

elevilor sarcini de autoeducație pentru timpul liber, cum ar fi: să se închine, să se roage, să postească și să practice milostenia.

Referatele pe teme de morală creștină determină o participare activă a elevilor la aprofundarea unor probleme ale moralei și trăirilor religioase în general. Se pot da diferite subiecte, spre exemplu, povestirea pericopei Evanghelice ce se citește duminica la Sfînta Liturghie, unele compuneri despre mănăstirile din zonă, compuneri despre practicarea virtuților creștine, despre cum trebuie să se comporte credincioșii în Sfînta Biserică etc. Exersînd în anumite activități (rugăciuni, metanii, participarea la slujbele religioase) crește dorința elevului de a lucra din ce în ce mai bine.

Metoda exercițiului este importantă și pentru că ea contribuie la dezvoltarea gîndirii independente a elevilor, a spiritului religios și la formarea morală a acestora.

Mihai FLOROAI

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

Cea de a cincea carte publicată de Mihai Hanganu surprinde pe cititorii cărților sale anterioare, în primul rînd, prin faptul că autorul, cunoscut pînă acum ca poet («Nostalgii», 2004, «Bucoavnele bucolice Bucovine», 2005, «Apa regală», 2006, și «Fractalia», 2007), le propune de această dată o carte, ce s-a născut din experiențe, mai vechi sau mai noi, trăite de el într-un interval de peste trei decenii.

Cartea de acum este, după cum afirmă și conferențiarul universitar dr. Constantin Dram, editorul și prefațatorul acesteia, o emoționantă și vibrantă dare de seamă asupra unui fragment din existența sa.

Ea trebuie citită mai ales de cei implicați în sistemul de îngrijire a per-

soanelor cu handicap, dar și de către toți acei care, încă în necunoștință de cauză, aplică etichete cu sens peiorativ unor semeni ai noștri: «...dacă ne referim la performanța în realizarea anumitor sarcini, specifice în cazul fiecărui individ, toți suntem handicapați, cel puțin o anumită perioadă a vieții, într-un anumit context socio-economic».

Însă cartea lui Mihai Hanganu nu este numai un eseu teoretic despre handicap, ci are și o parte în care problema este analizată cu toate implicațiile ei în comunitate, aducînd în discuție chestiuni concrete din comunitatea locală, din județul Neamț și din Regiunea de Dezvoltare N-E (v. cap. Handicap și comunitate), din care acesta face parte, aducînd în sprijinul afirmațiilor sale concluziile unor nume

sonore în studierea acestui fenomen (Erving Goffman, H. Becker), pentru că autorul nostru nu-și face datoria de director al instituției pe care o con-

duce ca un funcționar, ci ca un om conștient că munca sa trebuie să se bazeze pe experiența acumulată de alții.

Note de lector:

CONSTELAȚIA DESTINELOR

de Mihai HANGANU

duce ca un funcționar, ci ca un om conștient că munca sa trebuie să se bazeze pe experiența acumulată de alții.

Nu putem trece cu vederea lejeritatea cu care se mișcă autorul în diferitele compartimente ale culturii,

social-economice, Mihai Hanganu dovedind că este înzestrat cu mijloacele necesare unui bun narator, că știe să alcătuiască portrete succinte, dar sugestive, precum și să conducă un dialog. Undeva, folosește metafora explicată - cuvîntul scris - piine caldă -, metaforă care explică și grija autorului pentru redactarea acestei cărți într-o limbă română corectă și clară, cu foarte puține abateri de la regulă. Unele tautologii și dezacorduri sunt aproape neobservate de cititorul nespecialist.

Cartea are și o parte teoretică, bine elaborată, în cunoștință de cauză, referitoare la conceptul și fenomenul handicap, de fapt, partea substanțială a cărții, cea care

trădează o documentare făcută într-un timp record, o cunoaștere a realităților din județul Neamț.

Autorul trage și un semnal de alarmă asupra consecințelor grave ce se pot naște din «psihologizarea» noțiunii de handicap, care poate conduce la etichetarea/stigmatizarea gravă a unor categorii foarte largi ale populației, diminuîndu-le drastic șansele de a se integra în comunitate și de a avea o viață normală.

Pe lîngă faptul că cititorul găsește în această carte chintesenta rezultatelor obținute de colectivele de specialiști prin activitatea desfășurată în echipă, a colaborării româno-germane în organizarea și dezvoltarea celor două instituții de profil din Piatra-Neamț și Păstrăveni, acesta va descoperi și pagini care trădează calitățile de poet ale autorului.

Constantin TOMȘA

Titularizarea din iulie

La ultima titularizare au fost ocupate 226 de posturi din cele scoase la concurs, deși numărul candidaților a fost de peste 1500. Alte 100 de posturi au rămas în continuare netitularizate, în general din cauză că sînt în zone greu accesibile, în sate în care mai sînt copii, mai există școala, dar nici un profesor nu ar vrea să facă naveta pînă acolo. Iar cea mai mare problemă o reprezintă găsirea unor profesori care să predea în respectivele sate limbile străine, în special franceza și engleza: "La momentul actual ducem lipsă de cadre didactice la specialitățile limbii străine. La celelalte obiecte avem posturile ocupate", a precizat Mihai Lăcătușu, inspectorul școlar general, care a continuat: "Catedrele sau locurile pe care nu vom reuși să le ocupăm, le vom da ca ore suplimentare profesorilor titulari. Vom apela și la suplinitori calificați sau în curs de calificare. De asemenea, vom apela și la pensionarii care doresc să își continue activitatea didactică".

Numărul elevilor într-o dinamică... perpetuă

Perioada de vară este, ca și anul trecut, una în care se înregistrează un număr foarte mare de cereri de reinscriere în învățămîntul nemțean a unor tineri care, pentru cîțiva ani, și-au făcut studiile în străinătate, îndeosebi în Italia și Spania. Situația probabil că se va menține și anii viitori, deoarece studiile arată că sînt cîteva mii de copii care au abandonat școala nemțeană, în general pentru a-și însoți părinții în străinătate. Conducerea Inspectoratului Școlar General a anunțat că dosarele de echivalare a studiilor efectuate în alte țări se depun numai de secretarii sau directorii unităților școlare, nu de părinți sau de reprezentanți ai acestora. De asemenea, dosarul trebuie să conțină următoarele documente, strict în această ordine: adresa unității școlare către ISJ; copie după cererea părintelui sau a tutorelui către directorul școlii, cu numărul de înregistrare în școală și cu acordul directorului, sub rezerva echivalării MECT; actele de studii din străinătate, traduse de traducător autorizat și autentificate la notariat (în original), copie simplă după actele de studii din străinătate; adeverința

sau foaia matricolă pentru toți anii școlarizați în țară și copie după pașaport. De asemenea, mai sînt necesare o copie după certificatul de naștere al elevului precum și cererea părintelui sau a tutorelui către inspectorul școlar general.

Pentru învățămîntul privat

Unitățile de învățămînt preuniversitar particular din județul Neamț nu au organizat concursuri pentru ocuparea catedrelor/posturilor didactice vacante. În aceste condiții, conducerea Inspectoratului Școlar al județului Neamț a propus un calendar de desfășurare a acestor concursuri. Conform acestuia, prima probă ar urma să aibă loc pe 30 august. Însă fiind vorba de proba practică, aceasta va fi susținută doar de către unii candidați, la catedrele sau posturile unde legislația cere această probă. Concursul propriu-zis se va desfășura pe 2 septembrie, pe 4 septembrie fiind afișate rezultatele. În aceeași zi vor fi depuse și contestațiile, care vor fi rezolvate pe 5 septembrie. Rezultatele finale vor fi făcute publice pe 6 septembrie. Pînă atunci, fiecare unitate de învățămînt particular va transmite la Inspectoratul Școlar Județean, în perioada 28 - 31 iulie 2008, lista cu posturile, catedrele sau numărul de ore vacante.

Inundații de zeci de milioane

Conducerea Inspectoratului Școlar Județean Neamț a solicitat de la Guvern 4 milioane de lei (40 de miliarde de lei vechi), pentru a repara ceea ce au stricat ploile torențiale. Nu este vorba de o sumă neimportantă, însă aproape sigur ea va fi alocată județului, în condițiile în care respectivele lucrări sînt mai mult decît necesare pentru ca elevii să poată învăța în condiții decente. Problema este că pînă se alocă banii, pînă ajung în județ, pînă se mai fac și licitațiile va mai trece ceva timp. Ca să nu mai vorbim de perioada propriu-zisă în care se vor efectua toate aceste reparații. În schimb, Inspectoratul anunță că s-au cheltuit în mod cumpătat banii alocați pînă acum: "Din alocațiile bugetare primite de la Guvern avem dat în județul nostru suma de 28.726.000 lei. Sumele au fost transferate către consiliile locale sau către conducerea unităților de învățămînt. S-a

urmărit modul în care se execută la fiecare localitate lucrările, în care se decontează acestea, stadiul", a precizat inspectorul școlar general, Mihai Lăcătușu.

"Toate sînt în ordine" în învățămîntul nemțean

Norme impuse de Ministerul Sănătății nu sînt luate foarte în serios de cei implicați în învățămînt. Chiar dacă respectivele norme ar putea fi considerate benefice, ele sînt greu de pus în aplicare în momentul de față, mai ales în condițiile în care învățămîntul în general, și cel nemțean în special, mai are de rezolvat numeroase lacune. Spre exemplu, nu poți amenaja mobilierul școlar în sistem amfiteatru, în condițiile în care în școlile din mediul rural - în unele dintre ele - nu este asigurată nici apa potabilă, motiv pentru care nu există autorizație sanitară de funcționare. Dacă normele lui Nicolaescu vor fi puse în aplicare, vor fi și mai multe școli fără această autorizație. Însă acest fapt nu va influența cu nimic începerea anului școlar. Dimpotrivă, ca și în anii precedenți, școlile își vor deschide porțile, toată lumea închizînd ochii la cerințele mai mult sau mai puțin aberante ale ministerului sănătății. Spre exemplu, a avut loc o întîlnire între conducerea Inspectoratului Școlar și directorii unităților de învățămînt. Lucruri de analizat și situații de rezolvat mai sînt. După cum a precizat Mihai Lăcătușu, s-a discutat despre "investiții, încadrări de personal, pregătirea unităților de învățămînt, manuale și distribuția acestora, organizarea festivităților de pornire a anului școlar, începînd de la poartă și pînă la încadrarea cu personal". Normal că au fost discuții pe fiecare subiect, însă Mihai Lăcătușu a tras și o concluzie: "Deocamdată, toate sînt în ordine".

Aceste cuvinte confirmă o stare de fapt: învățămîntul se modernizează, însă în ritmul propriu, nu în cel impus de Ministerul Sănătății. Nu că ritmul avut de ministrul Nicolaescu ar fi unul greșit, numai că, înainte de a se da astfel de norme, ar trebui ca miniștrii să discute și cu șeful finanțelor, pentru că altfel rămîn doar norme și școli fără autorizații sanitare de funcționare.

Marius GHEGHICI

Băsescu a criticat calitatea învățămîntului românesc

Președintele Traian Băsescu a criticat calitatea învățămîntului românesc pe ansamblu și sistemul de admitere în învățămîntul superior. Aflat în stațiunea Eforie Sud, unde a participat la festivitatea de deschidere a Taberei studentești de vară a Alianței Naționale a Organizațiilor Studentești din România, Traian Băsescu a declarat că în România nu mai există o concurență la admiterea în învățămîntul universitar. "Sînt 220.000 de locuri de învățămînt în universități de stat, plus particulare, și 180.000 de deținători de diplome de bacalaureat de anul acesta. Dintr-o dată concurența pare masiv diminuată, ceea ce stimulează neperformanța", a precizat Traian Băsescu.

Pe de altă parte, el a afirmat și că nu este în regulă nici modul în care se face admiterea.

"Aș putea spune că are un iz de profundă inechitate. Pînă la urmă este o mare diferență între bacalaureat și universitatea sau studiile superioare pe care tînărul dorește să le facă. Chiar scopul examenului de bacalaureat este cu totul alt decît acela de a crea pirghia de admitere în învățămîntul superior" a declarat Băsescu, care a precizat că bacalaureatul este un examen de maturitate, iar admiterea în facultate trebuie să se facă în baza unui test de aptitudini pentru meseria pe care tînărul respectiv vrea să o facă.

"În plus, bacalaureatul îți certifică o școală pe care ai absolvit-o, iar noi folosim bacalaureatul ca examen pentru o școală pe care vrei să o faci. Cred că aici avem o mare problemă și faptul că nu există un test de aptitudini este una dintre cauzele pentru care calitatea pe ansamblu a absolvenților de învățămînt superior românesc s-a depreciat în ultimii 10 ani.

Avem nevoie de un examen de selecție a tinerilor care intră în universități, prin care ei să-și probeze aptitudinile pentru meseria pe care urmează să o facă și nu admitere în baza unui examen de bacalaureat care certifică doar ceea ce știu pentru o școală pe care au absolvit-o, pentru un liceu".

În discuțiile cu studenții prezenți la întîlnire, șeful statului s-a arătat mirat de faptul că, potrivit unui studiu făcut de Guvern, 60 la sută din studenți sînt mulțumiți de sistemul de educație din universitățile românești.

"Pentru mine aș spune că a fost o surpriză. Mă așteptam la un procentaj mult mai mic de studenți care să fie mulțumiți de sistemul de educație, pentru că la capătul acestui sistem găsim foarte multă lipsă de performanță", a susținut Băsescu.

"Sistemul nostru este încă departe de nevoile economiei naționale și nu numai. În momentul de față noi nu mai discutăm despre studenți care se pregătesc strict pentru piața românească. Piața românească este cea mai aproape de voi, dar discutăm despre absolvenți de studii universitare care au deschis toată piața forței de muncă a Uniunii Europene. Din acest punct de vedere este evident că avem probleme de calitate. De aceea m-a surprins puțin nivelul de satisfacție al studenților", a afirmat Traian Băsescu, care a mai precizat că în raportul respectiv a observat și un lucru care l-a surprins plăcut, și anume că doar 20 la sută dintre tinerii din universitățile de stat își văd viitorul în afara României.

ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII □ ARTE & MESERII

Oricît de mare e "Nomenclatorul profesiunilor și ocupațiilor", totuși din el lipsește cineva: politicianul. El, Politicianul este o specie veche de cînd lumea. La acribie, s-ar putea spune că Politicianul nu lipsește nici din Grădina Raiului chiar dacă era travestit în șarpe.

Bunul Dumnezeu a oferit astfel Politicianului un atestat de supremă valoare, uitînd că această ocupație nu beneficiază de nici o pregătire prealabilă, teoretică și practică, într-o formă instituțională, cum șade bine epocii în care trăim, cînd nici vatman nu poți fi iar gunoieruța n-o poți conduce decît după repetate verificări și probe de capacitate. Oare guvernarea este mai simplă decît mînuirea vidanței? Oricine poate fi apt pentru Politică? Așa pare a fi, din moment ce nici măcar un certificat oarecare, o adeverință de sănătate mintală nu-i trebuie Poplescului pentru a-și depune candidatura.

Este suficient să aibă fabrică de bani iar echipa îl va scoate frumos, deștept, curat și bine

SOMNUL NAȚIUNII NAȘTE MONȘTRI

uscăt, numai bun de senator sau deputat și de-aici „deschisă-i calea, ce e scris și pentru noi” bucușoși le-om mînări, ca să ne scoatem pîrleala, onorabililor!

Isteți din născare, politrucii români și-au propus să ne creeze o „clasă politică”, fără să precizeze ce materii ar învăța studiosii almanahelor: manual de minciuni sfruntate, de promisiuni deșarte, de gogoși umflate, de bărbi deșuchiate, c-așa-i rima.

În pedagogia politică s-ar „implementa” expresii și sintagme corespunzătoare împrejurărilor: „băi animalule, țigancă împutită, golani și imbecili”.

Cei mai mari specialiști ar putea pune bazele unei noi didactici politice cu lecții de mare interes: Strategia Tamara, Tactica Țigareta (curs de 18 ani), Minerada în 3 volume și jumătate

Costești cu cotirea la Mînăstirea Cozia. Nici Contabilitatea Șpagilor,

Metamorfoza Lido via Parcul Bordei, sociologia Nici o Inundație Fără Perorație sau cursurile de medicină politicoasă pe tema Ortopedia Gipsării Piciorului De General sau Rectificarea Coloanei Vertebrale După Metoda Vieneză, nu ar trebui să lipsească.

Vă rugăm să nu trageți concluzia că istoria guvernării nu a cunoscut și lecții adevărate. Primele s-au scris în Orient: „Preceptele” învățatului chinez, pe numele lui latinizat, Confucius, precum și vestita „Arta Războiului” a nu mai puțin celebrului Sun Tzu. Europeanii l-au dat pe Socrate și Platon cu nemuritoarele „Dialoguri”, dar cea mai vajnică sinteză a făcut-o Aristotel din Stagira, discipolul celui din urmă și pedagog al ilustrului cuceritor Alexandru Cel

Mare (Macedon). Stagiritul a publicat un tratat intitulat, cu aplicație, „Politica”.

Au existat și premoderni cum este Machiavelli, care a spart canoanele concubinajului dintre etică și politică cu al său „Il Principe”. A fost și un Hugo Grotius cu voluminosul „Despre Război și Pace”.

Scuzați-ne pentru excesul de calofilie, dar nu uitați că și românii au dat un Neagoe Basarab („Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie”) și un Dimitrie Cantemir („Creșterea și descreșterea Imperiului Othoman”).

La aceste ilustre nume nu îndrăznim să adăugăm corifeii guvernărilor PDSR, PSD, PD, PNȚCD, care au asfixiat vitrinele librăriilor cu înțeleptele lor considerațiuni despre rațiunile politicii dîmbovițene.

Cineva spunea că somnul Rațiunii ar naște monștri. În ultimele aproape două decenii „clasa politică” a reușit însă să demonstreze că somnul Națiunii naște monștri!

Dar ce mai contează o consoană...

Prof. dr. D. D. URSACHE

EVENIMENT CULTURAL NAȚIONAL

„Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț” - Ediția a XXXVII-a, 5 - 12 iulie 2008

Primele acorduri ale Festivalului muzical din cadrul celei de a XXXVII-a ediții a „Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț” au răsunat sâmbătă seara, 5 iulie 2008, în atmosfera estivală a platoului din Piața Turnului.

Organizată de Consiliul Județean Neamț, Consiliul Local Piatra Neamț, Administrația Fondului Cultural Național, Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare” Neamț și Fundația Culturală omonimă, în colaborare cu Universitatea de Arte „George Enescu” Iași, Universitatea Națională de Muzică București, Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice Chișinău, Universitatea de Vest Timișoara, Universitatea „Transilvania” Brașov, Universitatea de Stat Oradea, Universitatea „Valahia” Tirgoviste și Facultatea de Muzică Piatra Neamț, această ediție a avut ca președinte de onoare, ca și cea de anul trecut, pe Ioan Holender, directorul Operei de Stat din Viena.

În acest an, paralel cu festivalul muzical s-a desfășurat și prima ediție a Concursului Internațional de Vioară „Ion Voicu”. În juriu: Galina Buinovschi, Gabriel Croitoru, Sherban Lupu, Valer Maior și Bujor Prelipcean.

Primele acorduri

Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „Mihail Jora” din Bacău, având la pupitrul pe dirijorul Valentin Doni, a deschis, ca de obicei, manifestările care timp de o săptămână binecuvintează sonor spațiul central al municipiului reședință de județ.

Solistul concertului a fost violoncelistul Răzvan Suma, iar programul ales a cuprins două dintre cele mai frumoase și edificatoare pagini ale unui compozitor emblematic al Cehiei, Antonin Dvorak: Concertul pentru violoncel și orchestră în si minor op. 104 și Simfonia a IX-a în mi minor op. 95 „Din lumea nouă”.

Ambele lucrări au fost compuse în perioada în care compozitorul s-a aflat în Statele Unite ale Americii și reprezintă pagini emblematică ale măiestriei compozitive ale celui care, alături de Smetana, a valorificat resursele inedite ale școlii muzicale cehă.

Supervizat de către directorul onorific al Filarmonicii de Stat „Mihail Jora” din Bacău, maestrul Ovidiu Bălan, dirijorul Valentin Doni, la pupitrul orchestrei bacăuane, a încercat să ofere o transpunere interpretativă cât mai personală a partiturii Simfoniei a IX-a în mi minor op. 95 „Din lumea nouă” a maestrului ceh. Și în mare măsură a reușit. Dar, în ciuda eforturilor și profesionalismului șefului de orchestră și al interpreților, cadrul scenic în aer liber a zădărnicit într-o oarecare măsură perceperea tuturor subtilităților expresive la care se pretează această populară, putem zice, lucrare, străbătută de patosul romantic pe fundalul căruia se țese zestrea de comori de inspirație folclorică reconsiderată de estetica școlilor naționale.

Portret de artist

Așa cum bine se obișnuiește de cîțiva ani buni încoace, fiecare ediție a „Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț” își propune să onoreze cariera cîte unui reprezentant al acestor meleaguri.

Anul acesta s-a socotit că a venit timpul ca portretul de artist să fie consacrat unei soliste de operă care și-a construit deja o carieră edificatoare și care, în ciuda

faptului că activează pe una din scenele lirice de primă mărime ale Europei, păstrează nealterată legătura cu meleagurile natale.

Anda-Louise Bogza a oferit numeroșului public din sala de spectacole a Teatrului Tineretului prilejul de a se delecta cu o voce și o interpretare de calitate de-a lungul unui repertoriu extrem de divers și de interesant ales.

De la Tiberiu Brediceanu și George Ștephănescu la saltul calitativ enescian, de la Schumann, Brahms și Liszt la Serghei Rahmaninov și Alfredo Catalani, de la Antonin Dvorak la Giacomo Puccini, periplul liric a fost încununat de sonoritatea melodică, bine timbrată și expresivă a unei voci care are toate calitățile pentru a se impune. Și a făcut-o...

Recitalul oferit publicului pietrean a fost posibil și grație măiestriei de acompaniator a profesoarei Mihaela Spiridon care, ca în multe alte rînduri, de altfel, a demonstrat că, pe lângă faptul că este o pianistă de calitate, este și o parteneră de nădejde în travaliul sonor al protagoniștilor.

Cuvîntul și culoarea

Prima parte a serii de luni, 7 iulie, a fost rezervată evenimentelor editoriale care, împreună cu expozeul plastic colectiv oferit pietrenilor a dezvăluit și o altă dimensiune a demersului artistic

reprezentat de ceea ce reprezintă ciclul estival al „Vacanțelor”.

În Rotonda Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, într-o atmosferă colocvială, a avut loc lansarea unor volume editate în

anul 2008 de către Editura Nona a Centrului pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare” Neamț și de către Editura „Cartea Românească”.

Cu același prilej, pictorul Arcadie Răileanu a prezentat expoziția de artă plastică a unui grup de artiști plastici ieșeni de la Universitatea de Arte „George Enescu”.

„Per aspera ad astra”

Sub genericul „Per aspera ad astra”, un grup de elevi și cadre didactice de la Liceul de Muzică „George Enescu” din București au oferit miercuri seara publicului pietrean posibilitatea de a cunoaște nivelul calitativ al interpretării promovate de prestigioasa unitate de învățămînt muzical preuniversitar.

Acompaniați de prof. Adrian Tomescu, prof. Smaranda Ilea, și lect. univ. dr. Verona Maier, tinerii interpreți bucureșteni au demonstrat un nivel de pregătire muzicală și interpretativă care onorează atât consacra școală unde s-au format mulți muzicieni de marcă ai vieții artistice mondiale, cât și manifestarea estivală pietreană. Pentru că acești copii minunați și instrumentele lor cîntătoare au confirmat, încă o dată, speranțele pe care viața artistică românească și le pune în ei.

Primind diploma onorifică a festivalului din partea organizatorilor, prof. Horia Sabin Drăgoi, directorul Liceului de Muzică „George Enescu” din București s-a simțit dator ca la rîndul său împărtășească cele mai bune gânduri tuturor celor de aici și să-și argumenteze încrederea pe care o are în evoluția continuă a școlii românești de interpretare.

Cor și blues

Joi seara, în sala Teatrului Tineretului, Corul de cameră „Preludiu” dirijat de Voicu Enăchescu a făcut o demonstrație elocventă de interpretare corală de tinută. Fără a avea voci de excepție, ansamblul se caracterizează prin omogenitate tim-

brală, are elocință și plasticitate. Frazarea impecabilă, răspunsul ferm la indicațiile dirijorale, ba chiar anticiparea lor este o dovadă de inteligență muzicală pe care, neîndoios, membrii corului o posedă.

Dirijorul Voicu Enăchescu a dovedit și de această dată că are stil, coordonînd ansamblul cu precizie și cu o economie de mijloace extrem de eficientă. Eleganța și parcimonia gestului, coordonarea eficientă a ansamblului, creează imaginea unui aristocrat al dirijatului coral.

Concertul de blues oferit publicului în Piața Turnului de către „Bega Blues Band” și Berti Barbera cu Nicu Patoși și prezentat de către Florian Lungu a avut de luptat cu răcoarea răzvrătitului aer de munte care, în ciuda rafinatului program propus a mai răzlețit o parte din frigușori. În orice caz, demonstrația de muzicalitate și profesionalism a interpreților a fost una de înaltă tinută, dovedind cu prisosință că acest gen are disponibilități nebanuite de exprimare muzicală.

La școala măiestriei

Vineri seara, în sala de spectacole a Teatrului Tineretului și apoi pe platoul din Piața Turnului au avut loc cele două concerte care au încheiat cursurile de măiestrie ale celor două clase conduse de prof. Elisabeth Eschwe (Austria) - pian și prof. Corneliu Murgu - canto.

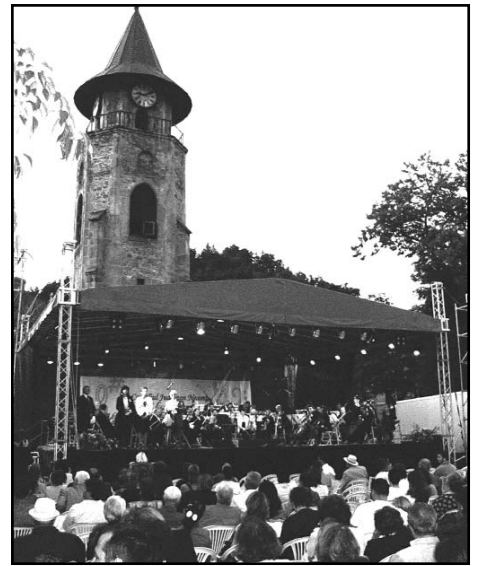
În cadrul primului concert au evoluat opt dintre participanții la clasa de măiestrie care au demonstrat publicului nivelul de pregătire tehnică și de nuanțare a discursului muzical de-a lungul unui repertoriu destul de pretențios: Joseph Haydn, Ludwig van Beethoven, Franz Schubert, Felix Mendelssohn-Bartholdy, Frederic Chopin, Claude Debussy, Alexandr Scriabin, Aram Haciaturian.

Acompaniați de Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „Mihail Jora” din Bacău, la pupitrul căreia s-a aflat maestrul Ovidiu Bălan, cei mai buni reprezentanți ai numeroasei clase de canto s-au străduit să ofere mostre edificatoare ale capacităților vocale și interpretative pe care le dețin, într-un program alcătuit, în general, pe baza unor arii cunoscute și de popularitate din repertoriul de gen.

Un nou cetățean de onoare

Înainte de concertul lui a avut loc o scurtă festivitate în cadrul căreia primarul municipiului Piatra Neamț, Gheorghe Ștefan, a înmînat Diploma de Cetățean de Onoare al orașului, președintelui de onoare al festivalului muzical, Ioan Holender, director general al Staatsoper

din Viena. Mulțumind oficialităților locale și organizatorilor, cunoscutul manager muzical, care a ținut să sublinieze faptul că este încîntat de onoarea făcută în cel de al

treilea oraș - după Timișoara și Cluj - în care a fost primit în rîndul cetățenilor de onoare, s-a simțit dator să prezinte, preînțelesul tuturor, numerele din programul tinerilor interpreți.

Primii laureați ai Concursului Internațional de Vioară „Ion Voicu”

Ultima seară a festivalului, sîmbătă, 12 iulie 2008, a fost rezervată încununării cîștigătorilor primei ediții a Concursului Internațional de Vioară „Ion Voicu”.

Doamna Madeleine Voicu a oferit Premiul special al Fundației Ion Voicu, în valoare de o mie de dolari, violonistului Tobias Feldman.

Maestrul Sherban Lupu a caracterizat evoluția de bună factură a concurenților în cadrul primei ediții a Concursului Internațional de Vioară „Ion Voicu”: „Le mulțumesc tuturor pentru seriozitatea, asiduoșitatea și expertiza cu care și-au pus în slujba acestui eveniment toate cunoștințele lor, și vă asigur că nu ne-a fost ușor, pentru că nivelul a fost surprinzător, plăcut, de ridicat. Îmi felicit pe toți concurenții participanți, care, trebuie să vă mărturisesc că m-au impresionat prin dăruirea, prin pregătirea, talentul și munca lor, care au făcut demn acest eveniment. Nu în ultimul rînd vreau să anunț că în afară de faptul că îi felicit pe laureații noștri, care sînt niște violoniști tineri și excepționali așa cum o să vedeți în cîteva momente, toți laureații acestui concurs vor fi invitați în stagiunea următoare să apară ca soliști cu Filarmonica «Moldova» din Iași.

Ioan AMIRONOIAE

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Revista **ARGES** din Pitești a inițiat, începînd din numărul de pe luna mai, o amplă anchetă despre debutul literar al scriitorului. În numărul revistei din luna iunie, între scriitorii care își amintesc despre debutul lor în literatură se află și Nicolae Sava. Sub titlul „Debutul și-a pierdut din ceremonialul lui de altădată”, scriitorul nemțean evocă numele unor mari poeți care i-au înlesnit debutul său poetic acum 25 de ani, între fi figurînd în primul rînd scriitorii Emil Brumaru și Cezar Ivănescu.

Sub titlul „Narațiune erotică, o comandă a societății de

consum?”, criticul literar Geo Vasile publică în numărul 18 al revistei **EX PONTO** din Constanța un articol despre literatură erotică, intervenție provocată de apariția cărții „Povești erotice românești”. Între autorii antologați în acest volum sînt scriitorii Emil Brumaru, Dan Sociu, Ionuț Chiva, Dan Silviu Boerescu, Ștefan Agopian, Radu Pavel Gheo, Cezar Paul Bădescu și alții.

Un interesant articol despre „Complexul Nobel al literaturii române și brînda de oi” publică poetul Ancelin Roseti în revista birledeană **„BAADUL LITERAR”**. Cităm doar un scurt fragment din incitantul articol: „Pentru a începe demersurile într-un vindecarea acestei vechi și adînci răni,

bacii literaturii - în manieră dimbovițeană, adică uzînd de întreaga trusă mioritică de rezolvat probleme, formată din sfiori, parîme, pile, raspele, așa-vreau-eu-că-eu-comand,

Revista presei literare

cumetrii, botezuri și, în genere, amplul harnașament autohton-l-au înscris în cursa Bucharest - Stockolm pe nimeni altul, decît pe domnul Mircea Cărtărescu, autorul profundului roman „De ce iubim femeile” și, mai nou, al trilogiei-ghiveci „Orbitor”.

„Lumea e plină de autori dar poeți foarte puțini”, afirmă poetul Daniel Corbu într-un interviu din revista din Botoșani

„**HYPERION**”. Între altele, poetul născut la Vinători evocă primii pași în lumea bibliotecii: „Cultural vorbind, am fost norocos. Eram un copil firav (la spartani m-ar fi aruncat în

prăpastie!) și, la 10-12 ani, pe cînd începeam să mîzgălesc hîrtii, nu mă puneau la muncile cîmpului. Citeam. Asta a fost cea mai mare preocupare și fericire a mea. Era o bibliotecă imensă la Vinători-Neamț, păstrată de pe vremea cînd nașul meu, Gheorghe Popescu era dirigintele școlii, și de aici, de la bădia Costică, blîndul custode, împrumutam cărți. De atunci mă gîndeam

că, dacă ar exista meseria de cititor, aș fi cel dintîi”

În ultimul număr al revistei bănățene **ORIZONT**, nr. 7, George Banu răspunde întrebărilor Alinei Mazilu despre rolul criticului de teatru: „Rolul criticului este de fi între, de a se situa între deus, în acest interval: între sală și scenă. Noi sîntem spectatorii cei mai avansați. Sîntem în detașamentul din față, sîntem cei care avem dorința de teatru și în mod egal experiență. Așa cum eu primesc sfaturi de la prietenii care sînt critici muzicali și care îmi explică cum se ascultă o operă, la fel le pot explica și eu altor spectatori, altor artiști, ceea ce văd, ceea ce pricep. Sîntem cei care asigură, într-un fel, o anumită

efervescentă a dezbaterii în jurul teatrului, pentru că, de obicei, artiștii între ei colaborează foarte puțin”.

Răspunzînd unei întrebări la un interviu luat de Călin Ciobotari în revista **DACIA LITERARĂ**, nr. 78, criticul de artă Valentin Ciucă vorbește despre importanța implicării scriitorului în jurnalism: „Jurnalismul, cred, e un exercițiu de care ai nevoie, ceva asemănător faptului că respiri. Un om al cetății nu se mulțumește cu gesturile retorice ale întîlnirilor publice, ci trebuie să convertească în scris judecățile pe care le face. Jurnalismul îți dă șansa să sintetizezi, să compri și, în același timp, să încerci formule de declanșare a interesului imediat al ceilalți”.

OCHELARIST

REMEMORĂRI NEMȚENE

IULIE 2008

Memoria documentelor

CĂRȚILE ROMÂNEȘTI VECHI (II)

mărturii permanente ale unității noastre culturale

Această tendință de lărgire a orizontului livresc al iubitorilor de carte se va face simțită în mod firesc și în veacurile al XVIII-lea și în al XIX-lea când teascurile tipografice din Rîmnic, București, Iași, Neamț (Mănăstirea Neamț -n.n.), Blaj, Sibiu, Brașov etc., vor scoate la lumină o impresiionantă producție de carte pentru români. Alături de aceste tipografii remarcăm activitatea unor oficinere tipografice europene ce vor tipări lucrări ale unor cărturari români de talie europeană. Spicim câteva dintre cele mai reprezentative opere scoase în centre europene sau românești: Dimitrie Cantemir „ISTORIA IMPERIULUI OTOMAN”, Hamburg, 1775; Dimitrie Cantemir „DESCRIEREA MOLDOVEI”, Frankfurt-Leipzig, 1771; Gheorghe Șincai, „ÎNDREPTARE CĂTRE ARITMETICĂ”, Blaj 1785; S. Clain -Gh. Șincai, „ISTORIA ROMÂNILOR”, Buda (Budapesta -n.n.), 1806; Petru Maior, „ISTORIA PENTRU ÎNCEPUTUL ROMÂNILOR ÎN DACHIA”, Buda, 1812; Moise Fulea, „BUCOAVNĂ DE NORMĂ”, Sibiu, 1815; „EȘOPIA”, Sibiu, 1816; „BUCOAVNĂ”, Brașov, 1817; Ghe. Lazăr, „INSTIINTARE DESPRE ȘCOALA DE LA SF. SAVA”, București, 1818; Constantin Diaconovici-Loga, „CHIAMARE LA TIPĂRIREA CĂRȚILOR ROMÂNEȘTI”, Buda, 1821; V. Popp, „DESPRE APE MINERALE”, Sibiu, 18121; A. Păun, „CĂNTĂRI DE STEA”, București, 1822 ș.a.

Cartea românească va circula în provinciile locuite de români pe căi extrem de diverse. Istoria cărții a înregistrat, de pildă, fenomenul „daniei” domnești, pe cel al vînzării - cumpărării, pentru o anumită comunitate sătească, prin achiziție directă de la sursa tipografică sau prin intermediul colportorilor de carte, unii dintre aceștia „specializați” în comerțul de carte.

Aceste aspecte inedite ale unei istorii pe care marele Nicolae Iorga o numea „Istoria celor mici”, ne sînt reliefate de însemnările manuscrise de pe filele cărților românești, însemnări ce s-au dovedit a fi o veritabilă cronică miniaturală a evoluției mentalităților, vizînd preocupări livrestice, educative, economice și istorico-geografice.

Ca o constantă în timp, istoriografia a înregistrat interesul pe care muntanii și moldovenii l-au manifestat față de frații lor transilvăneni, interes ce s-a conturat în schimbul de valori culturale.

Printre mesagerii unor astfel de mesaje inter românești s-au numărat alături de domnitori, înalți prelați, tipografi, dascăli, copisti, preoți, călugări, învățători și modești locuitori ai unor comunități sătești, iubitori de carte.

Aceste demersuri livrestice se vor perpetua în timp, finalitatea unor căpătînd, uneori, semnificații istorico-culturale majore. Invocăm în acest sens eforturile lui Badea Cîrțan, țăranul cărturar al cărui travaliu a rămas emblematic în memoria urmașilor, preocupările sale înscriind o nouă pagină în istoria cărții.

Transpare, așadar, din prezenta problematică, sentimentul de solidaritate națională manifestat viu și de contextul generos al circulației tipăriturilor românești din cele trei provincii, reliefîndu-se ca măturie a unei singure națiuni, ca o unică limbă și cultură.

Prin valoarea lor intrinsecă ele au constituit un element prețios în procesul de cristalizare al limbii literare, în promovarea culturii, la trezirea conștiinței noastre naționale, care au dus la marele act de la 1 Decembrie 1918: Marea Unire.

Prof. Gh. RADU

1/1924, s-a deschis la Piatra-Neamț **Școala de Vacanță a Casei Școalelor**, cu 100 de normaliste din toată țara. A funcționat în fiecare an, pînă în 1932, sria I (iulie), seria a II-a (august). Aici s-a creat un „Imn” al coloniei - un omagiu adus orașului Piatra-Neamț.

1/1933, s-au deschis, la Școala Normală de Fete din Piatra-Neamț, **cursurile de limbă franceză** ale studenților de la Universitatea ieșeană, conduse de prof. univ. Nicolae Șerban, la care au predat profesori francezi.

1-3/1912, la Roman, a avut loc al XI-lea **Congres al Învățătorilor**. S-au remarcat, prin intervențiile lor, nemțenii: Gheorghe Nicolau, Leon Mrejeriu, G. V. Ungureanu ș.a.

2/2007, d. Piatra-Neamț, **Traian Cicoare**, profesor, publicist, prezentă activă, în ultimele patru decenii, la toate marile evenimente culturale din județul Neamț; colaborator al publicației noastre, în fiecare număr, inițiator și autor al acestei rubrici pînă în luna premergătoare plecării sale la cele veșnice.

4/1914, n. Piatra-Neamț, **Nichita Bistriceanu** (d. 30. 12. 1997), învățător timp de 17 ani (Tarcău, Ardeluța, Cracăul-Negru și Bistrița), ziarist („Flacăra” și „Ceahlăul” din Piatra-Neamț, „Steagul Roșu” din Bacău).

5/1947, d. București, **Vasile Ispir** (n.

18. 12. 1886, Tîrgu-Neamț), prof. de teologie la Universitatea București, președinte al Congresului Mondial pentru Înfrățirea Popoarelor prin Biserică, Copenhaga, 1922.

6/2002, d. Piatra-Neamț, **Marin-Marcel Drăgotescu** (n. 4. 02. 1934, Craiova), profesor, scriitor, licențiat în istorie, autor a numeroase cărți despre monumentele istorice și de arhitectură din județul Neamț.

6/1958 n. Topolița - Grumăzești, jud. Neamț, **Adrian Alui Gheorghe**, poet, dr. în filologie, autor a numeroase volume de poezie, proză, teatru, membru al Uniunii Scriitorilor, deținător al mai multor premii pentru creația literară, distins cu Meritul Cultural în grad de cavalier (2004). La Jubileu, redacția „Apostolului” îi urează „la mulți ani!”

9/1946, n. Cluj-Napoca, **Mircea-Răzvan Ciaciru**, pictor, autor a multor expoziții personale la Piatra-Neamț, în țară și peste hotare (Israel, Olanda, Germania), participat la numeroase expoziții de grup.

13/1883, n. Tazlău, **I. I. Mironescu** (d. 27. 07. 1939, Tazlău), prof. univ., medic, publicist, scriitor.

13/1936, n. Bîrlad, **Ștefan Cucos** (d. 22. 11. 1992), arheolog, dr. în istorie, cercetător al unor obiective eneolitice, a prelucrat, interpretat și a publicat multe materiale despre observațiile făcute. A fost director al complexului Muzeal Județean Neamț,

17/1934, n. com. Șagani, jud. Cetatea Albă (Basarabi) **Veronica Filip**, absolventă a Liceului Pedagogic de Fete din Piatra-Neamț, secția educatoare, afirmată în mod strălucit în învățămîntul preșcolar.

23/1950, n. Petrosani, **Lucian Strochi**, prof. dr. în filologie, scriitor, critic literar și de artă, autor a peste douzeci de volume de proză scurtă, romane, poezie, teatru, teorie și critică literară, membru al Uniunii Scriitorilor și al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

26/1932, n. Piatra-Neamț, **Iulian Antonescu** (d. 24. 01. 1991), prof. univ., istoric, publicist. A fost directorul Muzeului de Istorie și Artă din Bacău și director al Direcției Generale a Muzeelor din Consiliul Culturii, funcții care i-au permis să contribuie la înființarea unor muzee din Neamț (Bicaz și Tîrgu-Neamț) și la înzestrarea celorlalte. A donat statului casa în care funcționează Muzeul de Științele Naturii din Piatra-Neamț.

29/1897, d. Iași, **Ștefan Virgolici** (n. 13. 10. 1843, Borlești, jud. Neamț), primul profesor de limba franceză al Universității din Iași.

30/1931, n. Galați, **Dumitru Buznea** (d. 15. 08. 1989), absolvent al Facultății de Istorie-Filozofie din Iași, scriitor (romanul „Noi și pămîntul”), scenarist de film („Din nou împreună”, 1978; „Rămîn cu tine”, 1982), gazetar, la „Flacăra” (Moinești) și „Ceahlăul” (Piatra-Neamț).

14/1891, n. Roman, **Mihail Jora** (d. 10. 04. 1971, București), profesor, muzician, membru al Academiei Române.

27/1917, d. Iași, înmormîntat la Cîndești, jud. Neamț, **Anton Naum** (n. 17. 01. 1829, Iași) prof. univ., poet, prozator și traducător.

28/1886, n., Pipirig, jud. Neamț, **V. A. Gheorghîță** (d. 22. 08. 1966, Tîrgu-Neamț, învățător (profesor), folclorist, sculptor.

19/1917, d. Roman, **Calistrat Hogăș** (n. 19. 04. 1847, Tecuci)

30/1934, preotul **Constantin Matasă**, întemeietorul Muzeului de Istorie din Piatra-Neamț, a transmis, la Universitatea Radio, conferința „Cetatea-Neamț”.

AUGUST 2008

2/2006, d. Piatra-Neamț, **Ion Cîrnu** (n. 19. 12. 1947, satul Borniș, com. Dragomirești, jud. Neamț), poet, prozator, publicist, colecționar de monede, discuri, călimări, manuscrise, inițiator al unor manifestări culturale.

4/1931, n. satul Bălușești, com. Dochia, jud. Neamț, **Nicolae Ciobanu** (d. 27. 11. 1987, București), critic și istoric literar.

8/117, d. Împăratul Traian, „săditorul și părintele nostru”.

8/1907, n. Borca, jud. Neamț, **Gheorghe I. Cartianu** (d. 26. 06. 1982), inginer, prof. univ. docent, om de știință,

membru corespondent al Academiei Române, creator de școală în domeniul radiocomunicațiilor.

8/1940, n. satul Burlești, com. Onteni, jud. Botoșani, **Vasile Oroșanu** (d. 12. 01. 1995), profesor de limba și literatura română, muzeograf, publicist, redactor și redactor șef al ziarului „Ceahlăul”.

10/1960, m. Hangu, jud. Neamț, **Gavril Galinescu** (n. Hangu, 16. 12. 1883), profesor la Conservatorul din Iași, întemeietorul Gimnaziului din Hangu, muzicolog, compozitor, folclorist.

11/1930, ziaristul **Filip Brunea-Fox** (n. 18. 01. 1898, Roman) a ținut la radio o conferință „Insula Șerpilor”, pămînt străbun românesc „donat” Uniunii Sovietice, în 1945.

14/1891, n. Roman, **Mihail Jora** (d. 10. 04. 1971, București), profesor, muzician, membru al Academiei Române.

27/1917, d. Iași, înmormîntat la Cîndești, jud. Neamț, **Anton Naum** (n. 17. 01. 1829, Iași) prof. univ., poet, prozator și traducător.

28/1886, n., Pipirig, jud. Neamț, **V. A. Gheorghîță** (d. 22. 08. 1966, Tîrgu-Neamț, învățător (profesor), folclorist, sculptor.

19/1917, d. Roman, **Calistrat Hogăș** (n. 19. 04. 1847, Tecuci)

30/1934, preotul **Constantin Matasă**, întemeietorul Muzeului de Istorie din Piatra-Neamț, a transmis, la Universitatea Radio, conferința „Cetatea-Neamț”.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

TEATRU IX EXERCII DE CONVERSAȚIE / JOCUL DE-A MĂCELUL

Eugene Ionesco

Traducere și note de Vlad Russo și Vlad Zografu 2008

altceva decît o lecție.

Jocul de-a măcelul a fost atacat pentru că nu vorbeam de prioritatea politicii, ci de prioritatea morții, a destinului ineluctabil. A vorbi despre moarte înseamnă să împiedici revoluția să aibă loc.

Politica, organizarea socială fac parte dintre grijile noastre și ne fac să uităm singura problemă au-

tentică, aceea a semnificației existenței noastre. Semnificația existenței noastre este că trăim în umire și că suntem făcuți pentru moarte. Cel care pune, care trăiește această problemă se regăsește în metafizică, unde spune: de ce există ceva, mai degrabă decît nimic?” (Eugene Ionesco)

Încercați să citiți

ISTORIA GENERALĂ A DIAVOLULUI

Gerald Messadie

Traducere de Radu Todoran, 2008,

“Istoria este reprezentată doar de evenimentele reale, iar Diavolul n-a participat la niciun eveniment. El este chiar scandalos de absent în marile momente ale veacurilor din urmă. Nimeni nu i-a văzut

vreodată nici coada, nici coarneau, nici în timpul Revoluției franceze și nici în octombrie 1917. Nu a fost zărit nici la Hiroshima, nici pe Lună, nici în laboratorul lui Pasteur, nici în bunkerul lui Hitler. Ne așteptam să apară în Cambodgia, pe vremea lui Pol Pot, și la Sarajevo, atunci cînd

femei și copii mureau sub gloantele partizanilor din același oraș. Nu s-a văzut în toate acestea decît exprimarea patimilor omenești, a libertății și a demnității, a descoperirii intelectuale, precum și a urii, o ură cum animalul nu cunoaște, căci el nu e niciodată fiară: doar omul poate fi.” (Gerald Messadie)

Așadar, există Diavolul cu adevărat? Nu este cumva o fantasmă colectivă, “țapul ispășitor”

primordial, pe seama căruia sunt puse toate pasiunile și pornirile condamnabile ale omului însuși? De la zeii mitologiilor greacă și romană, trecînd prin demonii arhaici ai insulelor izolate din Oceania, de pildă, și ajungînd pînă la Răul absolut, fabricat și modelat continuu de unele religii actuale, Gerald Messadie abordează antropologic, sociologic și din perspectiva istoriei mentalităților geneza Diavolului și cea nevoie a omului de a-și nega responsabilitatea propriilor alegeri, de a-și declina vina și, în ultimă instanță, de a se lăsa pătruns de groază. Fiindcă, spune Messadie, “omului îi place să-i fie frică”.

MINCIUNILE FEMEILOR

Ludmila Ulitkaia

Traducere de Gabriela Russo, 2008, ediția a II-a

Toate femeile sincere seamănă între ele, dar fiecare mincinoasă e mincinoasă în felul ei. O colecție extraordinară de povești-minciuni, spuse cu talent și neobrăzare, dar fără scop. Căci arta feminină de a minți e “arta pentru artă”, e ficțiune. Mincinoase pot fi toate, fetițe sau femei mature, mame onorabile sau prostituate. Ciudat însă, din fiecare poveste scornită iese la iveală și o viață cît se poate de reală, care-ți rupe inima și te face s-o îndrăgești pe mincinoasă. Jenia, femeia care migrează de la o minciună la alta legînd poveștile, nu știe să mintă, dar învață arta de a se lăsa mințită, pe care femeile o folosesc îndeobște cu bărbații. Dacă vrei să afli adevărul despre minciunile femeilor, citești cele șase istorii ale acestui volum și nu uitați că autoarea este femeie, deci știe...

**Selectie de
Alexandra
BURUIANĂ**

CINE PREDĂ ISTORIA COMUNISMULUI

Ana Blandiana a propus introducerea în școli a unei noi discipline de învățămînt. Precizare: în mod obligatoriu. Numele ei? Istoria comunismului românesc. Propunerea, normal, a declanșat discuții aprinse: pro și contra. Unora le pare năstrusnică deoarece tinerii de astăzi nu mai știu nimic despre comunism. Nu sunt fascinați de scurgerea Istoriei. Nu-i interesează epoca în care nu au trăit. Îi lasă rece totalitarismul decedat. Nu-i interesează epoca de aur în care părinții lor au trăit în frig și întuneric, fără carne și benzină. Problemele lor? Plaja de la Vama Veche, Festivalul bețivilor de la Sighișoara, chestia aia numită "emo", celebrele trupe muzicale ce ne vizitează țărișoara. Astea sunt problemele lor, cardinale.

Și ar mai fi o neclaritate. Cine o să predea Istoria comu-

nismului elevilor și studenților? Întreb, deoarece după Revoluție la majoritatea inspectoratelor școlare, profesorii care au răspuns de educația ateistă în vremea Odiosului, au fost promovați. Automat, au devenit inspectori exegeți în religie. Cum se numește acest lucru: perversiune sau gafa ideologică? E ca și cum ai ai invita un pedofil să predea lecții de cultură civică puștanilor de gimnaziu. Sau, cum ai ruga politicianul un bolnav psihic să predea logica elevilor de-a noua. Nu știm dacă proiectul despre care am vorbit va deveni realitate. Dar știm că facultatea de Istorie a Universității "Al. I. Cuza" din Iași și Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului din România pun bazele unui masterat cu titlul "Istoria comunismului".

Începînd cu anul școlar 2008/2009. Rezultatul? Vom trăi și vom vedea!

Dumitru RUSU

O carte cu dedicație

Pagini din istoria învățămîntului în județul Neamț

Sub egida Asociației Învățătorilor din județul Neamț, la Editura "Cetatea Doamnei" din Piatra Neamț a apărut o antologie de texte și documente care atestă avaturile prin care a trecut un grup de entuziaști învățători din județul nostru care s-au zbatut pentru reînființarea la Piatra Neamț a acestei asociații - înființată în anul 1912 de Leon Mrejeriu - și redobîndirea patrimoniului acesteia după Revoluție.

Volumul cuprinde, în loc de prefață, un raport al președintelui Asociației, prof. Gheorghe Amaice, prezentat în luna mai a.c., citeva fișe de dicționar ale unora dintre președinții asociației - Leon Mrejeriu, Constantin Fedeleș, Constantin Stan, Ioan Radu, Gheorghe Șerban și Gheorghe Amaice. Capitolul "Contribuții la istoria învățămîntului în județul Neamț" cuprinde, în principal, reproducerea unor

lucrări apărute de-a lungul timpului în diferite publicații de profil, precum cea a lui Leon Mrejeriu "Înlăntuirea vremurilor - cercetări, amintiri și impresii cu privire la învățămîntul primar", publicat în anul 1940 în Anuarul Școlii Normale de Învățătoare din Piatra Neamț. Volumul mai cuprinde un interviu cu actualul președinte al asociației, o consemnare de la Congresul Național al învățătorilor, care a avut loc în anul 2006 la Arad și portretul

unui dascăl exemplar, Emil Nicolau.

Anexele volumului cuprind citeva importante documente care atestă procesul prin care Asociația Învățătorilor din județul Neamț revendică și cîștigă sediul din Piatra Neamț.

N.S.

MAREA HIMERĂ

Credința că ar putea exista ceva, - să-i spunem, sportul, - care ne-ar putea face mai cinștiți, mai drepti și mai omenoși s-a dovedit o himeră. Baronul francez s-a dovedit la fel de naiv ca și un alt mare vizionar cu intenții si mai nobile. Măcar compatrioții Nazariteanului nu au avut ipocrizia de a pretinde că ar fi identificat panaceul barbariei. Baronul a murit în patul său, în 1937, cînd la orizont se profila cel mai cumplit carnagiu mondial.

Marea Himeră s-a spulberat definitiv după abominabilul atentat care a decimat delegația sportivă a Israelului chiar în timpul Olimpiadei Însingurate de la Munchen.

Drapelul fraternității popoarelor, cu cele cinci cercuri împreunate, a fost din nou înrosit cu sînge. Nici nu se deschisese bine festivitățile Olimpiadei 2008 de la Beijing, că o țărișoară de care puțini au auzit, Osetia de Sud, a masacrat sute de oameni din capitala vecinilor georgieni, într-un bombardament mai ceva ca la Stalingrad.

În aceste condiții, idealurile olimpice s-au vestejit. Lumea în care trăim nu mai respectă nici un principiu. Totul s-a desacralizat, totul este contestat și contestabil. Pe cerul nostru fără zei lucrește hipnotic

o singură stea fixă: banul. Gloria olimpică nu se mai răsplătește cu ramura de măslin sălbatec, ea se plătește la un preț în fața căruia multe valori etice pălesc.

Olimpiadele mileniului Vărsător sunt afaceri la scară mondială. Urișele investiții trebuie să aducă beneficii pe măsură. Un mecanism supercomplex lucrează pentru a produce bani dintr-un divertisment din ce în ce mai elaborat care ne anestează simțul realității și induce false certitudini. Gimnastica alpină a recordurilor ne îndeamnă să credem în lipsa de limite, exaltarea unei individualități triumfătoare care sparge granițele depășindu-se pe sine, nu mai are efectul umanizator la care gîndea Coubertin. Competiția este crîncenă, sportivii sunt super motivați financiar, iar personalul de pază și securitate este de trei-patru ori mai numeros decît competiții.

În îndelungata sa istorie, omenirea nu a reușit să-și înfrîneze setea de violență. Unele guverne nutresc planuri nucleare, ucigașe, sfidînd, fără remușcări, spiritul olimpic.

În același timp, delegațiile lor arborează drapelul olimpic, defilînd prin fața tribunelor „Cuibului de Pasăre”. Oficialii aplaudă mulțumiți, iar Himeră Păcii își dă duhul în lumina reflectoarelor.

Prof.dr. D.D.URSACHE

MORALITATEA ȘI MORALIZAREA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT ROMÂNESC ACTUAL

Un mare istoric al pedagogiei române și universale, I. Găvănescul, în cartea sa, poate prima în domeniul pedagogiei române arată că "În orice orînduire socială, sistemul de învățămînt trebuie să reflecte cerințele

vieții sociale și el reflectă nivelul dezvoltării economice, social-politice și culturale a societății din perioada cînd el a apărut". Nu e nici o noutate în afirmația marelui nostru pedagog. Toate pedagogiile contemporane subliniază acest adevăr pe prima pagină a cărții. Ceea ce mi s-a părut important a fost un subcapitol, trecut ușor cu vederea de pedagogia contemporană și intitulat - Moralitatea și moralizarea sistemului de învățămînt.

Nu putem ascunde și nici tăgădui că în ultimii 10-15 ani se vorbește de o reală criză a sistemului educațional. Ca pentru orice fenomen avem obligația să aflăm cauzele ce generează această stare de lucruri nesănătoasă și neplăcută. Cu certitudine, cauzele există și trebuie căutate în interiorul învățămîntului de toate gradele. Cel puțin, în ultimii ani, toată mass-media a pus în evidență deviații de comportament grave, manifestate de elevi și care sînt rodul unui sistem de educație necorespunzător. Îmi vine foarte greu o afirm, dar trebuie să o fac, pentru că și unele cadre didactice sînt corigente la capitolul deontologie profesională. Voi semna acest articol cu calitatea mea de preot și sigur mi se va replica- lupul moralist- pentru că, recent, un teolog din județul Ilfov a încercat să fraudeze examenul de titularizare. Răspund celor care ar putea să-mi servească această replică, faptul că și printre tinerii teologi-

pedagogi- pot exista oameni care nu fac bine sistemului.

Toate aceste nereguli semnalate au făcut ca familiile să se dezmeticească și să se îngrijoreze, chiar societatea trebuie să se sesizeze și să avertizeze. Școala contemporană trebuie

integrală a indivizilor, care îi sînt încredințați. Instrucția să servească educația profesională și educația să servească la formarea sufletească și la însușirea virtuților morale. Cei ce și-au însușit virtuțile morale prin educație pot fi oamenii lui

să-și revadă programele și poate chiar și unele metode pentru ca totul sau aproape totul să se remedieze și învățămîntul nostru contemporan să găsească cea mai bună cale.

O soluție poate ne-a sugerat-o I. Găvănescul: "Primatul în educație trebuie să-l aibă elementul religios moral autentic".

E acesta un avertisment pentru cei care opinează și sînt mulți că rolul școlii e de a înfăptui cu prioritate instrucția, lăsînd educația morală în sarcina Bisericii și poate a familiei. Ar fi aceasta o teorie comodă pentru cei care o susțin și o adoptă, dar, prin rezultatele ei, dezastuoasă pentru educație și societate.

În aceste condiții, principiul pedagogic, care trebuie recunoscut și adoptat de toți, este cel formulat de I. Găvănescul: "Scopul principal și ultim al școlii este de a face educația

Dumnezeu și de folos semenilor săi".

Dacă educația religioasă, în școală se găsește în mîna preoților și profesorilor de religie calificăți, educația morală este și trebuie să fie și să rămînă în grija tuturor dascălilor, indiferent de specialitate. Alături de principiul individualizării, al democratizării și al naționalizării, principiul moralizării învățămîntului trebuie să preocupe pe toți îndrumătorii școlii românești de astăzi.

De fapt, ce înțelegem prin moralizarea învățămîntului?

Înțelegem preocuparea și grija, pe care trebuie să le aibă legiuitorul în materie de învățămînt, ca și dascălul de la toate disciplinele care să pună în evidență valențele morale ce rezultă din adevărurile comunicate.

Pedagogul însuși tre-

buie să convingă pe elevi de moralitatea, competența și valoarea sa. Deci, realizarea personalității morale, cea mai înaltă și mai desăvîrșită formă a vieții omeneste, este o operă anevoioasă și, în același timp, îndelungată. Ea presupune muncă încordată din partea celui ce aspiră la dobîndirea ei, precum și sacrificiu, jertfă, din partea celui chemat să ajute la înfăptuirea ei.

Ea este luptă cruntă, care oboșește pe dascăl, dar onorează, jertfește, dar înfăptuiește, și prin aceasta munca dascălului, prețioasă.

Un individ corespunzător educat va putea înfăptui oricînd un act moral. Un act moral este acela care e conform cu cerințele conștiinței morale, care deci nu contravine, ci ajută la realizarea binelui individual și social.

Se înțelege că cea mai sigură garanție pentru realizarea principiului moralitate și moralizarea învățămîntului este personalitatea dascălului. Un dascăl veritabil și mai ales convins de importanța și imperativul categoric al acestui principiu, va găsi formele și mijloacele potrivite pentru înfăptuirea lui. Să nu se uite însă că rolul de seamă îl are exemplul personal. Vorbele pot mișca, exemplul poate convinge.

Preot prof. Radu MAZILU

Seminarul Teologic Liceal-M-reia Neamț

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÎNT
NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32, Piatra
Neamț

Prețul: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATAORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - director general, Iosif COVASAN - director economic,

Constantin TOMȘA - director executiv, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA,

Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU (secretar).